Nr. 254. Wtorek, 8 Listopada 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował Franciszka Gawlika, wachmistrza w 3 pułku ułanów, kancelistą przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 listopada.

Że w kierownictwie spraw zagranicznych dzisiejszy stan tymczasowy nie może trwać bardzo długo, to nie ulega wątpliwości. Ze pomiędzy kandydatami do teki spraw zagranicznych wymienionymi od śmierci śp. br. Haymerlego nazwisko dawniejszego ministra spraw zagranicznych hr. Andrassego najczęściej się powtarza i powszechną budzi sympatyę, to także jest faktem. Zbieg wypadków zrządził, że na kilka tygodni przed śmiercią br. Haymerlego hr. Andrassy przypomniał się w sposób głośniejszy światu politycznemu swoją podróżą do Rumunii. Kiedy tylko rozeszła się wiadomość o podróży hr. Andrassego na dwór króla rumuńskiego do Sinai i o przyjęciu zgotowanem tam znakomitemu gościowi, prasa zaraz wprowadziła to w związek z ponownem wystąpieniem jego na szerszej widowni politycznej. Wtedy jeszcze br. Haymerle zdawał się być w całej pełni męzkiej siły i posiadał zupełne zaufanie Monarchy obok życzliwego poparcia w ciałach reprezentacyjnych, a więc miał po swej stronie wszelkie warunki długiego kierowania polityką zagraniczną. Cóż dziwnego zatem, że od chwili nagłego zgonu śp. br. Haymerlego nazwisko hr. Andrassego tak uporczywie utrzymuje się we wszystkich kombinacyach?

Z tego wszystkiego jednak bynajmniej nie wypływa, żeby trafnemi były wszelkie dalsze domysły, mianowicie ten, że nominacya hr. Andrassego jest już faktem dokonanym, ale podana zostanie oficyalnie do wiadomości dopiero później, w terminie już naprzód wybranym do tego przez koła kompetentne. Prasa wiedeńska głównie podtrzymuje tę wiadomość, i jak gdyby chciała wytworzyć sytuacyę przymusową, rozpisuje się już o przyszłych rządach hr. Andrassego w taki sposób, w jaki pisze się zwykle w chwili ogłoszenia nominacyi w dzienniku urzędowym. W artykułach tych hr. Andrassy znajduje objawy takiej życzliwości, jakiej sam zapewne nie spodziewał się po tej stronie Litawy. Zasługi hr. Andrassego, mianowicie ta, że wśród najtrudniejszej chwili, w czasie wojny wschodniej, umiejętnem i zręcznem kierownictwem polityki zewnętrznej, nietylko ustrzegł monarchię od konieczności wzięcia udziału w konflagracyi, lecz nawet bez ofiar przysporzył jej sił i powagi, a ludzkości oszczędził wiele krwi — jest wyższą po nad wszelkie wątpliwości, zwłaszcza dziś, gdy po uspokojeniu się namiętności można cały ten epizod współczesnych dziejów rozpatrywać z spokojem krytyki historycznej. Ale właśnie w Wiedniu ta zasługa hr. Andrassego była najdłużej, jeżeli nie zapoznawana, to przynajmniej za mało ceniona. Pamiętną jest przecież rola, jaką odegrały stronnictwo wiernokonstytucyjne i jego organa w sprawie okupacyjnej, w ogóle w sprawie traktatu berlińskiego.

Nie same względy na politykę zewnętrzną dyktują prasie opozycyjnej tyle wyrazów sympatyi, nawet uwielbienia dla hr. Andrassego, jako jednego z najznakomitszych kandydatów do osieroconej teki spraw zagranicznych. W grę wchodzą inne zewnętrzne motywa, których ślad ukryć się nie da. Prasa opozycyjna przypomina sobie, że w swoim czasie hr. Andrassy jako minister spraw zagranicznych założył *veto* przeciw polityce hr. Hohenwarta i tem spowodował upadek jego gabinetu. Z tej reminiscencyi czerpie opozycya nadzieję, że hr. Andrassy zostawszy ministrem spraw zagranicznych, postąpi sobie tak samo wobec hr. Taaffego i wywoła jego upadek. Jaka to naiwność przebija z tej rachuby politycznej! Nie ma przecież żadnej analogii między polityką hr. Hohenwarta a programem hr. Taaffego. Za hr. Hohenwarta Czesi układali artykuły fundamentalne, które zagrażały ustrojowi dualistycznemu, za hr. Taaffego Czesi biorą lojalnie udział w czynnościach Rady państwa i zadawalają się udzielanemi w obrębie konstytucyi gwarancyami narodowego bytu i rozwoju. Między okresem artykułów fundamentalnych i pojednawczą polityką hr. Taaffego istnieje taka niewzruszona zapora jak zmiana systemu wyborczego dla Rady państwa, więc powrót do dawnej sytuacyi jest wprost niemożliwy. Prędzej już na pomoc Tiszy mogła liczyć opozycya, a przecież pokazało się, że wszelkie jej umizgi i chęć obałamucenia Węgrów na nic się nie zdały. Komukolwiek dostanie się teka spraw zagranicznych, w żadnym razie nie odbije się to na obecnej polityce wewnętrznej.

Mowy sejmowe.

Podajemy mowę p. Leona **Chrzanowskiego**, mianą wśród rozpraw nad kwestyonaryuszem rządowym w sprawie reformy administracyjnej:

Gdy otrzymałem głos w tak późnej godzinie, będę się starał mówić treściwie, pomijając szczegóły. Jednak muszę uzasadnić wniosek, który będę miał zaszczyt przedłożyć wysokiej Izbie, a w którym proponuję odpowiedź rządowi na jego zapytania całkiem odmienną od odpowiedzi przedłożonych Izbie przez większość i przez mniejszość komisyi. Albowiem, jeżeli rozważymy bliżej sprawę, względem której ma reprezentacya kraju dać w jego imieniu odpowiedź rządowi; jeżeli sprawę tę w jej istocie i treści ujmiemy, to przyznać musimy, zdaniem mojem, że ani odpowiedź proponowana przez większość komisyi sejmowej, a tem mniej odpowiedź proponowana przez mniejszość komisyi jest stosowna, jak to zaraz wykażę. Ani jedna, ani druga odpowiedź nie proponuje głównej reformy, po której przeprowadzeniu staną się dopiero możliwe reformy w niższych okręgach administracyjnych, usuwające wadę podwójnej administracyi. Ani jedna, ani druga z proponowanych przez komisyę odpowiedzi nie odpowiada żądaniu i zdaniu, które wypowiedziała już dawniej uroczyście reprezentacya kraju w tej samej sprawie, bo w sprawie reformy ustroju administracyi w kraju naszym zdaniu, które niewątpliwie podziela dzisiejsza także reprezentacya kraju.

Powiedziałem: w tej samej sprawie; gdyż cóż jest istotą i treścią sprawy, która nas zajmuje i względem której ma Sejm dać odpowiedź? Cóż jest głównym motywem, z którego rząd wysnuł następnie pytania bezładnie rzucone w kwestyonarzu rządowym? Oto rząd zwrócił się do Sejmu z oświadczeniem, że podwójna dzisiejsza administracya ma liczne wady, jest kosztowną i zawiłą, oraz z żądaniem, aby reprezentacya kraju wyraziła swoje zdanie, jak wady podwójnej administracyi usunąć. To jest właśnie treścią, jądrem sprawy, to głównem pytaniem. Na drugim już planie stoją pytania z tego głównego motywu mniej właściwie wysnute,

---

5)

WSPÓLNICY

POWIASTKA

przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta“

(Ciąg dalszy.)

III.

Pewnego dnia popołudniu z niezwykle tajemniczą miną Fridler wywołał pana Mikołaja na dziedziniec. Chodzili długo, rozprawiali, oglądając się na okna mieszkania Paternackich, a na twarzy szlachcica widać było niezwykłe zaalterowanie. Naraz pożegnawszy żyda, wpada jak bomba do pokoju.

— Matka, hej matka! — woła już ze drzwi — dajno mi kluczyki.... tylko żywo kluczyki od kufra.

— Na co ci?

— Dawaj, nie pytaj! — nalega, tupiąc nogami i niecierpliwiąc się, gdy żona nie może ich odczepić od fartuszka.

— Co ja mam panie dobrodzieju — mamrocze do siebie — siedzieć tu i gnić bezczynnie, gdy inni robią interesa.... Człowiek się zje, żyjąc z gotówki!

— Coż tam znowu nowego?...

Lecz on nie odpowiada, tylko porwawszy kluczyki od żony, biegnie do owego wielkiego kufra, odmyka, a podniósłszy ciężkie wieko, zanurza obie ręce między rupiecie, którem cały kufer jest założony. Jejmość protestuje przeciw tak barbarzyńskiej gospodarce, lecz on nic nie słyszy, a nurtuje wciąż jak kret pod ziemią, póki nie namacał i nie wyciągnął sporego pakietu, owiniętego ręcznikiem. Ręce mu drżą, gdy odwija płótno, a kiedy się już dostał do papieru osnutego sznurkami w różnych kierunkach, chowa go tajemniczo pod surdut.

— Zamknij matko, bo nie mam czasu.

— A gdzież ty tak lecisz?

— Do Paternackich.... Jak ci się zdaje, przypuszczą oni mnie do spółki?...

— Do jakiej spółki?

— No cóż ci będę gadał wszystko od *a* do *z*! Kupili dziś dwa tysiące korcy pszenicy za bezcen, jak mi Bóg miły; zarobią najmniej dwa reńskie na korcu, to interes!... Ale, ale, dobrze będzie matko, jak i ty tam przyjdziesz.... Słuchajno, tak niby przypadkiem... To ci panie szczęśliwi ludzie!...

— Więc cóż ja tam będę robiła?

— Ooo, tobie trzeba wszystko jakby łopatą w głowę; no, żeby mię przyjęli do siebie na trzeciego.... Przyjdź, przyjdź, kobieta z kobietą, jakoś lepiej potraficie...

Nie czekał nawet odpowiedzi, ale bez czapki wpadł do mieszkania sąsiadów.

— Jak mi Bóg miły — mówi od razu, zbliżając się do obydwóch panów, rachujących coś przy biurku — ja do was na trzeciego!... Co mam, daję pieniędzy, bierzcie, róbcie co chcecie!... — kończy, kładąc ów pakiet przed nimi na stole.

Paternacki i Kazio spojrzeli na siebie i na szlachcica, a pan Stanisław usiłował lekkiem wstrząśnieniem głowy dać znak szwagrowi, że nie. Ale pan Mikołaj widocznie poznał się na tem, bo dalej w prośby:

— Jak mi Bóg miły, co tam panie dobrodzieju kiwania.... Niech też i biedny szlachcic przy was się pożywi.... Powiedział mi Fridler wszystko.... ja się zgadzam, jak chcecie...

— Bo to widzi pan dobrodziej! — odzywa się Kazio.

— No, no, nie trzeba być takim dyplomatą — przerywa pan Mikołaj, zacierając ręce. — Ja tu nic nie chcę widzieć, tylko tak jak my... Po szlachecku, panie dobrodzieju, ręka rękę....

W tej chwili z drugiego pokoju weszła pani Wanda i dała znak Kaziowi. Ten zbliżył się do niej, szepnęła mu coś, a szlachcic w prośby:

— Pani dobrodziejko, za mną słóweczko...

— Właśnie ja w tym celu.... Stanisławie — dodaje, spoglądając na męża i kiwając mu prosząco głową — zgódź się.... No, co tam....

Pan Mikołaj z rozkosznie ożywioną twarzą przyskoczył jak kot do pani, i dwa razy głośno pocałował ją w rękę.

— Bodajto nasze kobiety panie dobrodzieju, one zawsze mają dobre serce!

— Skoro tak — odzywa się jeszcze niechętnie pan Stanisław — niech będzie spółka we trzech. Tylko ja pana ostrzegam, że w handlu każdym jak w karty grał.

— Co do tego interesu — przerywa Kazio — nie ma obawy....

— Ja na wszystko rachuję....

— Jak będzie, to będzie, panie dobrodzieju, zawsze ja z wami.

— Ceny nie spadną — mówi dalej Kazio — w Ameryce nieurodzaj.

— I panie dobrodzieju — dodaje Okoniewski z rezonem — wojna pewna jak amen w pacierzu. Żydzi proszę panów najlepszy mają nos, a oni coś coś wietrzą. Taki Fridler, niby sobie prosty faktor, ale on dużo wie.... A i ten Bismarck panie spokojnie nie posiedzi....

— Najbardziej jednak to mię cieszy, iż tym żydom kupcom pokazaliśmy figę — odzywa się Kazimierz zapalając papierosa.... — Już tak osaczyli tego pana Jaskułę, już go tak oplątali i trzymali w szachu, że byli pewni, iż go mają.... Aż tu naraz ja przychodzę tam, rekomenduję się i powiadam mu: Pan dobrodziej niech się nie droży, co dają żydzi, ja dam, i nie będziesz pan miał szykan i ceremonii, ale z uczciwymi ludźmi do czynienia, z obywatelami....

— Był i Fridler z panem?

— Nie.

— A to hultaj, on mi powiedział, że faktorował, i że to z jego stręczenia, że się spodziewa...

— On jest faktorem Jaskuły, który, prawdę panom powiem, jakoś mi niedołężnie wygląda ale zato przy nim jest rządca, sprytna sztuka. Dosyć, że zgodziliśmy się w dwóch słowach; żąda połowę pieniędzy zaraz, a drugą za miesiąc. Napisaliśmy tymsowo terminatkę i rzecz skończona. Wychodzę z hotelu, a u moich żydów, którzy już myszkowali i w korytarzach i w sieni — takie nosy!

— To, to, to — dogaduje uradowany Okoniewski — tym faktorom dokuczyć, tym wysysającym krew szlachecką, jak mi Bóg miły....

— Szwagier mój wahał się z początku.

— Ja, przyznam ci się, i teraz nie jestem bardzo za tem. To nie nasza rzecz handel....

— Otóż to panie wszyscy tak u nas mówią i dlatego żydzi nam przewodzą — wtrąca Okoniewski.

— Ma się rozumieć — prawi Kazio. — Dokądże to będziemy na ich łasce i pasku jak dzieci! Przyznam ci się Stasiu, że wstyd jest tak myśleć o sobie. Cóż to, inne mamy głowy niż oni?...

— Ale ich przebiegi!...

— Przebiegi na przebiegi! Nie bój się, ja znam to wszystko i zobaczysz, jak ich wyzyskamy.... Naturalnie że bez pomocy ich tu się nie obejdzie, ale nam to posłuży dla dalszego doświadczenia.... Nie ma innej rady, trzeba się od nich uczyć, wszystko zgłębić i wyzyskać. Święci garnków nie lepią!

w których rząd proponuje drobne środki i środeczki, nie zdolne zdaniem mojem usunąć wad podwójnej administracyi, środki, które odpycha tak większość, jak i mniejszość komisyi, środki odrzucone szorstko przez inne Sejmy krajowe.

Że w tem zwróceniu się rządu do reprezentacyi kraju z oświadczeniem, iż dzisiejsza administracya jest wadliwą, i z zapytaniem Sejmu o zdanie, jak te wady administracyi poprawić, że w tem leży treść sprawy, uznaje to tak większość, jak mniejszość komisyi, bo obie zgodnie proponują wyrazić właśnie za to uznanie rządowi, a nie za zapytania, w których zaproponował środki uznane słusznie przez większość i mniejszość komisyi za niestosowne i niewłaściwe do poprawienia administracyi.

Gdy więc tak jest, że treścią sprawy, względem której ma Sejm dać odpowiedź rządowi, jest zwrócenie się rządu do reprezentacyi kraju z przyznaniem, iż dzisiejsza administracya jest wadliwą i z zapytaniem, jak usunąć wady podwójnej administracyi, powinniśmy zdaniem mojem w odpowiedzi jasnej i wyraźnej wypowiedzieć, a raczej powtórzyć zdanie wypowiedziane już dawniej, przed 12 laty, uroczyście przez Sejm, zdanie, jaką to administracyę sądzimy za najlepszą dla naszego kraju. — Mianowicie „administracyę, na której czele stałby rząd krajowy odpowiadający przed Sejmem za wykonanie ustaw krajowych.“ Samorząd całego kraju byłby zabezpieczony przez taki ustrój i przez takie stanowisko naczelnego koła administracyi krajowej. Wówczas, ale tylko wówczas, możnaby usunąć wady podwójnej administracyi, przez bliższy związek władz rządowych administracyjnych z władzami autonomicznemi i przez stosowny rozdział atrybucyj pomiędzy te władze.

Nie jest dziś chwila po temu, aby bliżej tu wskazywać, jakby wówczas należało rozdzielić atrybucye pomiędzy te władze; wspomnę tylko, że władze autonomiczne byłyby zapewne władzami ustawodawczemi i kontrolującemi, każda w swoim obrębie, a władze rządowe wykonawczemi. Lecz zawsze samorząd gminy lepiej zorganizowanej powinien zostać nienaruszony.

W odpowiedzi danej rządowi należałoby także wypowiedzieć, że ta reforma administracyi przeprowadzoną być może tylko mocą ustaw krajowych, uchwalonych przez Sejm, znający właściwości i stosunki naszego kraju. Przez ten ostatni ustęp proponowanej przezemnie odpowiedzi byłaby wyrażona w sposób twierdzący taż sama myśl, którą proponują wyrazić w sposób przeczący tak większość, jak i mniejszość komisyi, w pierwszej części swojej odpowiedzi.

Na podstawie tego wywodu mam zaszczyt przedłożyć wysokiej Izbie projekt odpowiedzi, którąby Sejm wystosował do rządu, odpowiedzi odmiennej całkiem od tych, które przedłożyła większość i mniejszość komisyi sejmowej i wnoszę: (*czyta*)

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wyraża uznanie c. k. rządowi za to, że zasięgnął zdania reprezentacyi kraju co do reformy administracyi. Zdaniem Sejmu, reformę administracyi w kraju naszym wykonać należy w tym kierunku, aby na czele administracyi krajowej stał rząd krajowy odpowiedzialny przed Sejmem co do wykonania ustaw krajowych.

Samorząd całego kraju byłby zabezpieczony przez taki ustrój i przez takie stanowisko naczelnego koła administracyi krajowej, a wówczas możnaby usunąć wady podwójnej administracyi przez bliski związek władz rządowych administracyjnych z władzami autonomicznemi i przez stosowny rozdział atrybucyi między te władze, lecz zawsze bez naruszenia samorządu gminy. Tę reformę administracyi w kraju naszym możnaby przeprowadzić jedynie mocą ustaw krajowych uchwalonych przez Sejm znający właściwości i jego stosunki wewnętrzne. Wnioskodawca Leon *Chrzanowski*.

Nie śmiałbym prosić Wysokiej Izby, aby tę projektowaną przezemnie odpowiedź rządowi w imieniu Sejmu w sprawie tak ważnej, przyjęła odrazu bez poprzedniego roztrząśnienia odpowiedzi przez swój organ, to jest komisyę sejmową. Uzasadniwszy więc jeszcze mój wniosek, będę upraszał Wysoką Izbę, aby wniosek ten, t. j. proponowaną przezemnie odpowiedź przekazała swojej komisyi gminnej do roztrząśnienia i przedłożenia wniosku na jutrzejszem posiedzeniu.

Najważniejszą zaletą odpowiedzi, którą proponuję, jestto, że na zapytanie rządu, jakby usunąć wady administracyi podwójnej, wskazujemy główną reformę, bez której przeprowadzenia nie są możliwe wszelkie inne reformy, dążące do usunięcia podwójnej administracyi.

Albowiem dopiero po przeprowadzeniu zupełnem przemiany naczelnego koła administracyi w kraju naszym w rząd krajowy a odpowiedzialny przed Sejmem za wykonanie ustaw i uchwał krajowych możnaby, bez ujmy samorządu kraju, bez uszczerbku dla interesów narodowych i krajowych, bez naruszenia w kraju naszym podstawowej zasady konstytucyonalizmu, usunąć podwójną administracyę. Gdyby zaś wprzód, zanimby stał w obec Sejmu rząd krajowy odpowiedzialny przed Sejmem za wykonanie ustaw krajowych, zwinięty był Wydział krajowy, ta władza wykonawcza, która odpowiada przed Sejmem za wykonanie ustaw i uchwał Sejmowych, Sejm stałby się bezsilnem ciałem, bo nie byłoby władzy wykonawczej, któraby odpowiadała przed nim za wykonanie jego ustaw i uchwał.

Oprócz tego odpowiedź, którą proponuję, nie czyni zależnem wypowiedzenia przez Sejm zdania co do reformy administracyjnej dopiero od przeprowadzenia wprzód zmiany konstytucyi, która to zmiana nie przez rząd, ale przez parlament, przez Radę państwa może być dokonaną, a który to warunek jest postawiony w pierwszej części odpowiedzi proponowanej tak przez większość, jak przez mniejszość komisyi.

Nie będę zapuszczał się w roztrząsanie i zbijanie drugiej części odpowiedzi, proponowanej przez mniejszość komisyi. Pod tym względem wyręczą mnie, a w części już wyręczyli szanowni członkowie większości komisyi względem projektu mniejszości, zaś szanowni członkowie mniejszości, względem projektu większości komisyi (*Wesołość*). Jedni i drudzy wykazali wielkie wady obu projektów. Sami członkowie większości komisyi przemawiali wśród obrad tej komisyi gminnej przystępnych wszystkim członkom — a także Szanowny mowca przedemną to wspomniał, że w zaznaczonych tylko ogólnikowo reformach, proponowanych przez większość komisyi, główne pytania nie są wcale rozstrzygnięte, a ja dodam, że rozstrzygnięte być nie mogą przed zreformowaniem naczelnych kół administracyi w rząd krajowy, odpowiedzialny przed Sejmem za wykonanie ustaw krajowych. Co się tyczy projektu mniejszości komisyi, powiem tylko, że pozostawienie przez ten projekt każdej radzie powiatowej orzeczenia, czy reforma przez tę mniejszość proponowana ma być w powiecie przeprowadzona, oraz pozostawienie każdej radzie powiatowej przeprowadzenia reformy, doprowadziłoby do tego, że w każdym powiecie byłaby odmienna administracya. Można sobie wyobrazić, jakiby ztąd powstał zamęt w administracyi. Nadto mniejszość komisyi proponuje, przyczepić do odpowiedzi dać się mającej rządowi wezwanie do Wydziału krajowego o przedłożenie projektu reformy. Jeżeli szanowni członkowie mniejszości komisyi uznają potrzebę takiego wezwania, mogli w każdym czasie wnieść oddzielny wniosek o wezwanie Wydziału krajowego przed nimi stojącego. Przyczepienie zaś tego wezwania do odpowiedzi sejmowej, do rządu zwróconej, nasuwa myśl, że szan. członków mniejszości zbudziło dopiero przedłożenie rządowe i popchnęło wystosować rzeczone wezwanie do Wydziału krajowego.

Lecz wracam do mego wniosku. Ponieważ może nie dojdę już do głosu w dalszych rozprawach nad tym przedmiotem, muszę już teraz odeprzeć zarzuty, które uczyniłby kto mógł wypowiedzianej w moim wniosku zasadzie odpowiedzialności rządu krajowego przed Sejmem za wykonanie ustaw krajowych, odeprzeć zarzuty, które nawet uczyniono, gdy w tej Izbie po raz pierwszy przed 13 laty zasady tej broniłem. Zarzucono wówczas, zarzucą może dzisiaj, iż odpowiedzialność rządu krajowego przed Sejmem trudno pogodzić z odpowiedzialnością ministeryum przed Radą państwa. Zarzut ten pozorny upadnie, jeżeli rozważymy: po pierwsze, że odpowiedzialność rządu krajowego przed Sejmem ma być ograniczona, mianowicie, rząd ma odpowiadać przed Sejmem za wykonanie ustaw krajowych. Cóż zaś może być ustawą krajową? Oto ta tylko uchwała Sejmu, którą ministeryum, zgodziwszy się na tę uchwałę, przedłożyło Monarsze do sankcyi. Jeżeli więc te tylko uchwały Sejmu stały się obowiązującemi ustawami, na które zgodził się centralny rząd państwa, to w takim razie rząd krajowy może być i powinien być odpowiedzialny przed Sejmem krajowym za wykonanie tych ustaw krajowych bez naruszenia jedności w zarządzie całej Monarchii.

Zarzucą może, a nawet zarzucą pewnie, że nie jest dziś stosowna chwila do takiej reformy administracyi, jaką wypowiadam w odpowiedzi proponowanej przezemnie. Przedewszystkiem muszę zwrócić uwagę, że nie idzie o przeprowadzenie teraz reformy, ale o wypowiedzenie na zapytanie rządu, jaką reformą możnaby jedynie usunąć wady podwójnej administracyi. Powtóre chwilę do poruszenia jakiej sprawy wybiera nie ten, kto odpowiada na zapytanie, ale ten, kto się pyta. Jeżeli rząd zapytał się w tej chwili jak poprawić wady administracyi, w takim razie uznał on teraźniejszą chwilę za stosowną, a Sejm winien na to zapytanie dzisiaj w odpowiedzi wyrazić jasno, jaką to reformą można usunąć radykalnie wady podwójnej administracyi. Zresztą, czyż dzisiaj, kiedy na czele rządu stoi ministerstwo z godłem autonomicznem, nie jest chwila stosowna odpowiedzieć nawet na jego zapytanie, że administracyę należy zreformować odpowiednio autonomii kraju! Jeżeliby wówczas, kiedy rząd domaga się od Sejmu wyrażenia zdania, w jaki sposób możnaby wady podwójnej administracyi usunąć, a gdyby Sejm nie wskazał tej głównej reformy, po której przeprowadzeniu możnaby dopiero wykonać inne reformy usuwające wadę podwójnej administracyi, wówczas na Sejmie ciężyłby zarzut, iż rząd zapytywał się, jak zreformować administracyę, a Sejm nie wskazał głównej reformy, której dla kraju naszego pragnie.

Nakoniec sądzę, że wypowiedzenie przez Sejm nasz zdania, że należy administracyę zreformować odpowiednio zasadom samorządu, nie osłabia ale wzmocnić tylko może stanowisko rządu, który oświadcza, że stoi przy zasadzie autonomii krajów.

Upraszam wys. Izbę, aby proponowaną w moim wniosku odpowiedź, raczyła przekazać komisyi gminnej do roztrząśnienia, z poleceniem, iżby komisya na jutrzejszem posiedzeniu zdała wysokiemu Sejmowi sprawę; oraz upraszam o odroczenie tymczasowe do jutra szczegółowych rozpraw nad odpowiedzią proponowaną przez komisyę.

Galicya po spisie ludności.

II.

Stosunek statystyczny ludności według wyznań przedstawia tablica piąta. W chwili spisu ludności było w Galicyi mieszkańców wyznania: rzymsko-katolickiego 2,698,004 (45·38 prc.), gr. kat 2,516,542 (42·33 prc.), ormiańskiego 2,593 (0·04 prc.), gr. wschodniego (nieunickiego) 872 (0·01 prc.), starokatolickiego 34, augsbursko-ewangelickiego 36,077 (0·61 prc.), helwecko-ewangelickiego 3,447 (0·06 prc.), anglikańskiego 72, menonickiego 699 (0·01 prc.), unitarjańskiego 16, izraelickiego 689,942 (11·54 prc.), mahometańskiego 1 (w powiecie nowo-sądeckim), różnych innych wyznań 1,136 (0·02 prc.), bez wyznania 72. Nie ma ani jednego powiatu, w którym liczba mieszkańców wyznania rz. kat. byłaby niższą od tysiąca. Na ostatniem miejscu pod tym względem stoi powiat Turka, ale i tam liczba mieszkańców wyznania rz. kat. wynosi 1,314. Natomiast jest kilkanaście powiatów, w których liczba mieszkańców wyznania gr. kat. nie dosięga stu. I tak np. wykazuje powiat Biała 17, Brzesko 3, Chrzanów 1, Dąbrowa 4, Kolbuszowa 27, Kraków 39, Limanowa 6, Mielec 8, Myślenice 4, Pilzno 10, Tarnobrzeg 15, Wadowice 13, Wieliczka 83, a Żywiec 7. We Lwowie jest 55,973 mieszkańców wyznania rz. kat., 14,868 wyznania gr. kat. i 30,418 izraelitów, w Krakowie jest mieszkańców wyznania rz. kat. 39,205, gr. kat. 238 a izraelitów 19.958. Liczba izraelitów w żadnym powiecie nie schodzi poniżej tysiąca a w czterech tylko nie dosięga dwóch tysięcy, mianowicie w powiatach Kraków (1,744), Myślenice (1,495), Nowy Targ (1,817), Żywiec (1,826). W większej części powiatów liczba izraelitów wynosi 2—10 tysięcy a w kilkunastu przewyższa 10,000; mianowicie w powiatach: Borszczów (15,362), Brody (28,090), Brzeżany (10.994), Buczacz (15,446), Dolina (11,037), Drohobycz (21,963), Husiatyn (12,286), Jarosław (11,374), Kamionka (10,506), Kołomyja (19,177), Łańcut (10,003), Przemyśl (11,037), Rawa (11,898), Rohatyn (12,569), Rzeszów (13,245), Skałat (11,563), Sokal (11.758), Stanisławów (14,455), Stryj (10,382), Tarnopol (19,027), Tarnow (14,679), Zaleszczyki (10,101), Złoczów (19,208).

Wcale niepocieszające rezultaty wykazuje tablica piąta w oddziale drugim, zestawiającym ludność kraju naszego według stopnia wykształcenia. W całej Galicyi czytać i pisać umie tylko 666.645 osób (11·21 prc.), we Lwowie 55.085 (53·26 prc.), w Krakowie 34.281 (57 30 prc.). Tylko czytać umie w całym kraju 446.724 osób (7·51 prc.) we Lwowie 4.077 (3·94 prc.), w Krakowie 3.819 (6·38 prc.). Ani czytać ani pisać nie umie w całym kraju 4,832.138 osób czyli (81·28 prc.) we Lwowie 44.260 (42·80 prc.), w Krakowie 21.728 (36·32 prc.) Jeżeli w ogóle cyfry statystyczne same mówią i często bez komentarzy wystarczają ludziom cokolwiekwyższej inteligencyi, to te ostatnie wcale nie potrzebują objaśnień. Nie ostatnie ale w każdym razie jedno z ostatnich miejsc zajmie Galicya w zestawieniu wszystkich krajów koronnych według stopnia wykształcenia ludności.

Osobna tablica podaje następstwo powiatów według stosunków procentowych stopni wykształcenia. Gdyby nie brak miejsca i obawa znużenia uwagi czytelników całym szeregiem cyfr, podalibyśmy tę tablicę w całości. Podajemy zatem tylko streszczone zestawienie rezultatów, niejako ogólną klasyfikacyę intellektualną powiatów. Pod względem procentu osób umiejących czytać i pisać na pierwszem miejscu stoi miasto Kraków (57·30), na drugiem miasto Lwów (53·26). Tylko w tych dwóch miastach liczba osób umiejących czytać i pisać przewyższa połowę ogółu ludności. Zaraz potem spada procent w najinteligentniejszym powiecie, w Bialskim na 27·04. Krakowski powiat wykazuje 25·55 prc., Chrzanowski 23·51 prc., Myślenicki 20·23 prc. W 21 powiatach (Lwów, Wadowice, Tarnów, Tarnopol, Wieliczka, Bochnia, Przemyśl, Stryj, Stanisławów, Mielec, Sokal, Żydaczów, Krosno, Kamionka, Nowy Sącz, Złoczów, Brody, Gorlice, Rzeszów, Żywiec i Sambor) procent mieszkańców umiejących czytać i pisać wynosi 16·79 — 10·25, sięga zatem po nad dziewiątą część ogólnej cyfry ludności. W dziewięciu powiatach (Trembowla, Sanok, Brzesko, Śniatyn, Pilzno, Skałat, Brzozów, Brzeżany i Drohobycz) procent wynosi 9·92 — 9·02 prc., w dziesięciu (Dolina, Grybów, Jarosław, Łańcut, Jasło, Tarnobrzeg, Husiatyn, Kołomyja, Mościska i Przemyślany) 8·90 — 8·03 prc. w dziesięciu (Ropczyce, Nisko, Gródek, Jaworów, Kałusz, Zbaraż, Buczacz, Żółkiew, Dąbrowa i Podhajce) 7·90—7·06 prc., w pięciu (Nowy Targ, Dobromil, Bóbrka, Brzeżany i Rohatyn) 6.90 do 6.58 prc., w sześciu (Rudki, Kolbuszowa, Rawa, Staremiasto, Borszczów i Zaleszczyki) 5·85—5·21 prc. Następują teraz najmniej inteligentne powiaty, w których nawet 5 prc. nie wynosi liczba osób umiejących czytać i

---

— Tylko panie Kazimierzu dobrodzieju, z tym kontraktem trzeba ostrożnie — mówi Okoniewski — bo to nasza szlachta bardzo jest uczciwa, grzeczna, ale.... uważacie, lepiej się opisać..... Przyjaźń przyjaźnią tego, interes interesem....

— Właśnie układamy punkta, bo dziś wieczorem mamy podpisać umowę — rzecze Stanisław, biorąc papier z biórka — i skoro pan dobrodziej do nas przystępuje, pójdziemy we trzech.

— Ej, ja się tam spuszczę na panów.

— A nie, pan także podpisze....

Okoniewski przystał, i zaczęto układać warunki kupna, termina wydawania zboża, miarę, oczyszczenie itp. Czynność ta zajęła im parę godzin czasu, a uwagi nowego spólnika, mającego pewną praktykę w tych sprawach przyjmowano z uznaniem, co wielce cieszyło szlachcica.

— Zobaczycie, że ja wam się przydam, moi panowie — mówił uradowany ze swoich konceptów. — Czasem taki szlachciura niepozorny więcej wie niż sam żyd.... Potrzeba, wiele nauczy, panie dobrodzieju.

— Ja przyznaję się — rzecze Stanisław — że na tutejszych stosunkach mało się rozumiem. U nas inaczej się handel odbywał; zresztą po większej części takiemi sprawami zajmował się mój rządca....

— Manipulacyi na miejscu — dodaje Kazio — tego czyszczenia, odstawy, mierzenia, ja tak samo nie wiele znam, ale za to podejmuję się sprzedaży i szukania kupca....

— Więc doskonale rozdzielimy się robotą — konkluduje pan Mikołaj. — Tych rzeczy przy odbiorze dopilnuję.... możecie się na mnie spuścić.

Zawarcie samego kontraktu i wyliczenie pieniędzy odbyło się w mieszkaniu pana Jaskuły bardzo gładko i przyzwoicie, przy lampeczce wina, z tysiącem wzajemnych przyrzeczeń, komplementów i serdecznych uścisków. Wprawdzie punkta ułożone przez wspólników nie utrzymały się w całości i porobiono niektóre zmiany na żądanie rządcy Jaskuły, ale co słusznie, to słusznie. Na przykład, sprzedający nie mógł się podjąć odstawy zboża do miasta, ani też dania swoich worków, bo sprzężaj ma niewielki, zgodził się jednak potrącić z ceny te koszta.

— Tylko czy za te pieniądze dostanie furmanek we wsi?

— Ile pan chce! — odpowiada machając dłonią faktor. — Chłopi są tak łakomi na zarobek, że tylko zapowiedzieć we wsi, a zjedzie się ich trzy razy tyle co potrzeba....

— No, ale cena?

— Jeszcze taniej dostanie....

— I co do tego czyszczenia i wagi na miejscu — podnosi rządca — to wiecie panowie, że chcielibyśmy uniknąć wszelkich kwestyj i sporów.

— Naturalnie — dodaje sam sprzedający — przecież mamy do czynienia nie z żydami....

Wspólnicy jeden po drugim uścisnęli mu rękę.

— Więc najlepiej, jeżeli panowie przyślą kogoś od siebie do Poręby, niechby pilnował....

Stanisław spojrzał na Kazia, lecz ten powiada: Ja nie mogę, wiesz przecie....

— I ja bardzo nie mogę — odzywa się Stanisław — gdzież tu żonę w mieście zostawiać samą z dziećmi; ona tak się boi, żeby po całych nocach nie spała.

—Ja mogę jechać—rzecze pan Mikołaj— co mi to szkodzi.... Moja stara już niczego się nie boi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

pisać. Oto porządek procentowy tych powiatów: Limanowa 4·99 prc., Horodenka 4·26 prc., Kossów 3·85 prc, Cieszanów 3 80 prc., Tłumacz 3·62 prc., Bohorodczany 3·25 prc., Nadwórna 3,22 prc., Turka 2·94 prc., Lisko 2·71 prc. Rubrykę wykazującą procentowy stosunek osób umiejących tylko czytać pomijamy jako mniej ważną. Liczby nie umiejących ani czytać ani pisać, a właściwie stosunek procentowy tej kategoryi mieszkańców do ogółu ludności, można już poniekąd odgadnąć z powyższego wykazu umiejących czytać i pisać. Zachodzą jednak pewne zmiany w następstwie powiatów z tego powodu, że w każdym jest pewna liczba osób, umiejących tylko czytać. Najmniej, niżej 50 prc., nie umiejących ani czytać ani pisać wykazują: miasto Kraków (36·32 prc.), miasto Lwów (42·80 prc.) i powiat Bialski (46·01 prc.). Niżej 60 prc. wykazują tylko powiaty: Myślenice (57·68 prc.), Żywiec (58.28 prc.), niżej 70 prc. powiaty: Wadowice (60·47 prc.), Chrzanów (60·57 prc.), Kraków (62·64 prc.), Nowy Targ (63·71 prc.), Bochnia (67·44 prc.), Krosno (67·68 prc.) i Wieliczka (69 74 prc.). Są to powiaty zajmujące pierwsze miejsce. Średnie miejsce zajmują powiaty z procentem 70—90 prc. a takich jest 41. Na szarym końcu postawić należy powiaty wykazujący więcej niż 90 prc. osób nie umiejących ani czytać ani pisać. Oto spis porządkowy tych powiatów: Zbaraż (90 03 prc.), Żółkiew (90 09 prc.). Husiatyn (90·15 prc.), Kołomyja (90·66 prc.), Bóbrka (90·71 prc), Gródek (90·93 prc.), Jaworów (91.34 prc.), Dobromil (91·42 prc.), Rudki (91·43 prc), Rohatyn (91·84 prc.), Brzeżany (92·01 prc.), Staremiasto (92·78 prc.), Rawa (92·86 prc.), Cieszanów (93·16 prc.), Borszczów (93·55 prc.), Zaleszczyki (94·09 prc.), Horodenka (95·16 prc.), Kossów (95·38 prc.), Tłumacz (96·01 prc,), Nadwórna (96·30 prc.), Lisko (96·34 prc.), Turka (96 43 prc.) wreszcie Bohorodczany (96·51 prc.).

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Trybun z Charonne.)

Dzienniki francuskie umiarkowane zapisują z pewnem zadowoleniem pierwszy występ w Izbie deputowanego Tony Révillon jako kompletne fiasko. Za ten niefortunny debiut płacą mu dowcipami i sarkazmem. Od kilku miesięcy o nikim tak wiele nie pisały dzienniki intransigentów, jak o deputowanym z Charonne, który miał jednym zamachem pokonać Gambettę i zostać tryumfatorem nietylko na Belleville, ale i w Izbie deputowanych. W istocie wesoły towarzysz wielu biesiad, lew w kole księżniczek półświatka zwracał od chwili wyborów powszechną uwagę Paryża. Czekano też niecierpliwie, co nastąpi po pierwszem tak łatwem zwycięztwie nad Gambettą, jak się ten nowy neofita intransygentów przedstawi światu większemu, na arenie politycznej, na trybunie z której usłyszeć go miała cała Francya. Mówiono wiele o Révillonie, opowiadano niemal cudowne rzeczy, oczekiwanie zatem i niecierpliwość wzmagały się. Tymczasem okazało się, że Tony Révillon jest wymowny, ale tylko na Belleville. Jego imponująca postawa, jego osoba robiąca wrażenie gentlemana, a nakoniec głos donośny są to rzeczy ujmujące wielkie tłumy zgromadzeń ludowych. Ale wszystkie te zalety, dobre w Belleville, szczególniej silne płuca, okazały się niedostatecznemi w towarzystwie dobranem Izby deputowanych, gdzie nie tak łatwo zyskać uznanie dobrego mowcy. Dodają więc z ironią, że p. Révillon chciał w towarzystwie szanownych kolegów pokazać się człowiekiem z dobrem wychowaniem i dlatego frazesa swoje, które na Belleville wobec „pijanych niewolników" robiły głębokie wrażenie, wygłaszał bez nacisku i okazały się one w pałacu Bourbonów zupełnie bezsilnemi. Musiał się o tem przekonać i sam Tony Révillon, gdy stojąc na trybunie przed licznem audytoryum robił straszne odkrycia o wyborze Gambetty i żądał, ażeby Izba unieważniła ten wybór; odkrycia bowiem i stanowcze żądanie przebrzmiały prawie bez echa.

Oprócz tego niepowodzenia musiał słuchać i czytać mnóstwo uszczypliwych żartów. Mówiono naprzykład: „Jeżeli w deputowanym w Charonne ukryty jest w istocie materyał na przyszłego Katylinę i trybuna ludu, to nie udowodnił tego przynajmniej pierwszem wystąpieniem." Z innej strony wołają; „Nie był to lew, przybiegający z pieczar góry awentyńskiej, ażeby rozedrzeć tego „zdrajcę ludu" Gambettę, nie był to Herkules podnoszący Anteusza, ażeby go zgruchotać w swoich potężnych ramionach; nie był to nawet Danton, któryby swoim piorunującym głosem mógł przerazić biednych oportunistów! Nie nic z tego wszystkiego, gorzej niż nic, gdyż Izba zatrzęsła się od śmiechu, kiedy Tony Révillon zapuścił się w zbyt jaskrawe porównania." Przewidują jeszcze smutniejsze dla trybuna z Charonne następstwa a przewidywanie to jest oparte na fakcie, że wyborcy Bellevillu nie są zadowoleni ze swego deputowanego, w którego ręce złożyli swe najgorętsze życzenia i nadzieje. Donoszą, że na jednem z najświeższych a nader licznych zgromadzeń reformatorów Francyi czyli radykałów nazwano już Révilona „gorszym reakcyonistą niż wszyscy oportuniści." Co zaś spotkało nowego trybuna na zgromadzeniu ludowem w niedzielę, na którem prezydować miała słynna Ludwika Michel, o tem się dopiero dowiemy.

(Przymierze mocarstw iberyjskich.)

Politische Correspondenz otrzymuje z Lizbony korespondencyę, w której autor zwracając uwagę, że jeszcze w chwili spotkania się królów hiszpańskiego z portugalskim przepowiadał kiełkujące przymierze tych państw, mniema, że może podać najświeższe fakta jako potwierdzenie przewidywań tego zwrotu politycznego, popieranego przez rządy na półwyspie pirenejskim. Myśl takiego przymierza, a raczej unii popierają bardzo gorąco dzienniki hiszpańskie, dziennikarstwo Portugalii natomiast, upatrując w unii zatratę wpływu własnej ojczyzny na rzecz silniejszej Hiszpanii, zwalcza tę myśl z wielkiem rozjątrzeniem. Korespondent dodaje, że rozjątrzenie to i opozycya wzmogły się od chwili, gdy pisma stronnictwa rządowego odezwały się zgodnie z prasą hiszpańską.

Przyczyną tego rozjątrzenia miała być według korespondenta konferencya poufna króla portugalskiego z prezesem gabinetu hiszpańskiego p. Sagasta. Sprawę tę opisuje korespondent następnie:

„Wkrótce po spotkaniu się obu monarchów organ hiszpańskiego prezesa gabinetu *Iberia*, jakoteż kilka innych dzienników hiszpańskich ogłosiło zapatrywania wymienione pomiędzy królem Dom Luiz a Sagastą. Król miał powiedzieć: „Widziałem się zniewolonym obdarzyć pana najwyższym portugalskim orderem wieży z mieczem, ażeby dać dowód mojego poważania dla pańskich zasług. Jestem zwolennikiem pańskiej polityki, którą śledzę z całą uwagą Entuzyazm narodu hiszpańskiego dla swego króla cieszy mnie zarówno, jak zdumiewa. Narody hiszpański i portugalski są bratniemi ludami, a zjednoczenie obu tych ludów może przyjść do skutku tylko za pośrednictwem federacyi obu rządów. Sądzę, że Hiszpania i Portugalia mogą postępować jako ludy bratnie przestrzegać jednakowej polityki międzynarodowej."

Ogłoszenie tego faktu wywołało w prasie portugalskiej opozycyjnej ogromną wrzawę. Stronnictwo republikańskie podniosło w swych organach zarzuty, oskarżając króla, że jest „Iberystą." Gdy niezadowolenie z tego powodu wzmagało się w kołach coraz szerszych, dzięki krzykliwej agitacyi, wtedy organ ministeryalny rządu portugalskiego *Revoluçao de Setembro* wystąpił z zaprzeczeniem podanych przez hiszpańskie pisma wynurzeń i dodał, że król nie mógł wygłaszać podobnych zapatrywań, niezgodnych z interesami kraju. Przeciwko temu zaprzeczeniu odezwały się znowu czasopisma hiszpańskie, utrzymując, że podany przez organ półurzędowy fakt jest prawdą pomimo wszelkich zaprzeczeń.

„Walka ta nie skończyła się w prasie, lecz teraz każdy objaw polityki, któraby choć w przybliżeniu mogła mieć podobieństwo do zrealizowania projektu unii, napotyka w Portugalii na zaciętą opozycyę. Tak naprzykład półurzędowa prasa lizbońska musiała odwoływać uroczyście wieść o zaręczynach portugalskiego następcy tronu z hiszpańską infantką Maryą della Paz. Musiano również zaprzeczyć, że pomiędzy rządami nie podnoszono myśli unii celnej hiszpańsko-portugalskiej. Wszystko to jednak są objawy natury więcej prywatnej. Gabinety niejednakowo zapatrują się na objawy opinii publicznej. Minister portugalski uważa tę walkę za prostą polemikę dziennikarską, wywołaną przez sztuczną agitacyę, kiedy natomiast gabinet Sagasty nie tai niezadowolenia z powodu hałaśliwej opozycyi prasy portugalskiej. Odzywają się nawet głosy, że jest rzeczą wątpliwą, czy król Alfons zechce wobec takiego usposobienia w Portugalii oddać wizytę królowi Dom Luiz w jego stolicy."

KRONIKA

— **JKW. książę Wilhelm** Würtemberski, generał broni i komenderujący Galicyi, za krótkim urlopem wyjechał na Szląsk pruski.

— **Biblioteka uczniów prawa** uniw. Jagiellońskiego w Krakowie, według sprawozdania za rok miniony, wykazuje przyrost około 80 dzieł, nie licząc czasopism prawniczych, które podniosły zbiór jej do poważnej liczby 1475 dzieł naukowych. Ponieważ zbyt drobne wkładki członków słabo bardzo kasę zasilają, a główną pomoc stanowił dochód z zeszłorocznego balu prawników, więc odbyte w tych dn. walne zgromadzenie poleciło osobnej komisyi urządzenie i w tym roku podobnego balu, przeznaczając zarazem połowę dochodu na fundusz pomnika Mickiewicza. W skład zarządu Biblioteki weszli: Abraham Władysław, jako bibliotekarz, Krygowski Kaz., Leo Juliusz, Siekierzyński Fran. jako wydziałowi.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani F. Sch z pomieszkania pod l. 4 ul. Sobieskiego dywan, a panu A F. z wozu siwą bundę zimową wartości 12 zł. Ujęto sługę Maryę Tokarz z kilkoma sztuczkami materyi jedwabnej, skradzionemi ze sklepu służbodawczyni. Pani Z. G. zgubiła czarną rypsową mantylkę ubraną koronkami.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w zakładzie obłąkanych w Medyolanie ostatni syn wielkiego poety włoskiego Aleksandra Manzoniego, Enrico, bibliotekarz księgozbioru Brera; w Millburn admirał angielski Michał de Courcy kawaler orderu Podwiązki, przeżywszy lat 70.

— **Akademii umiejętności** w Wiedniu przedłożył profesor wszechnicy krakowskiej dr. Wojciech Adamkiewicz pracę swą: „Naczynia krwionośne mlecza pacierzowego u człowieka. I. Naczynia substancyi mlecza pacierzowego" — oraz profesor politechniki lwowskiej dr. J. W. Brühl rozprawę: „O związku pomiędzy optycznemi a termicznemi własnościami płynnych ciał organicznych"

— **Ze zbiorów akademii** sztuk pięknych w Petersburgu znikł niedawno w tajemniczy sposób cenny obraz Wouwermanna Zarządzone dochodzenie wykryło [illegible] jeszcze nieporządki w zarządzie owym zbiorem.

— **Kronika podróży.** Gubernator okręgu semireczeńskiego, generał Kołpakowski, urządził w roku bieżącym trzecią już z kolei wyprawę naukową do krainy Azyi środkowej zwanej Baj-Szanią, a dotychczas prawie nieznanej, i zebrał pewne wiadomości o domniemanych wulkanych tamtejszych. Od dawna w nauce istniało przekonanie o znajdowaniu się w Azyi środkowej wulkanów Zdanie to, zaczerpnięte ze źródeł chińskich, najwięcej zyskało na powadze dzięki potwierdzeniu go przez Aleksandra Humboldta. Dopiero w ostatnich czasach, gdy Azya środkowa stała się dostępną dla podróżników europejskich, zaczęto powątpiewać o tem. W r. 1857 podróżnik rossyjski Muszkietow zbadał część Azyi środkowej i ogłosił, że Humboldt był wprowadzony w błąd przez chińskie podania, że wulkanów tam nie ma, chyba w jednej Baj-Szanie, której wszakże sam nie zbadał. Pogłoska o wulkanach powstała niewątpliwie ztąd, że od wieków palą się tam olbrzymie pokłady węgla kamiennego. Ostatnia wyprawa naukowa generała Kołpakowskiego stwierdziła też, że sama góra Baj-Szań, zwana po chińsku Baj-fin-sjań, a po kaszgarsku Zemezitag, jest otoczona palącym się od niepamiętnych czasów węglem. Obok znajduje się góra Kyzyltag, gdzie pożar podobny już się ukończył. W bliskości jest wiele pieczar ziejących dymem siarczanym. Wieść o wulkanach środkowo-azyatyckich powstała więc widocznie z powodu owych pożarów węgla, które, jak chemia uczy, nawet bez zetknięcia się z ogniem, a tylko wskutek reakcyj chemicznych wyniknąć mogą.

— **Zarząd Peczerskiej Ławry** w Kijowie otrzymał w tych dniach pismo bezimienne z doniesieniem, jakoby banda złoczyńców usiłowała za pomocą podkopu dostać się do skarbca Ławry. Pismo to wywołało popłoch, podwojono straże, dano znać władzom, dotąd jednak nie natrafiono na ślad jakiegokolwiek podkopu.

— **Straszna burza** srożyła się w zeszłym tygodniu w zatoce neapolitańskiej i w mieście Neapolu. Przez dwanaście minut padał piorun za piorunem w miasto a deszcz lał strumieniami całemi. Wicher zrywał dachy i przewracał latarnie. Mnóstwo drzew wyrwanych zostało z korzeniem. W przystani pancernik *Roma* wpadł na parowiec *Principe Amadeo*, szczęściem jednak obyło się bez większego nieszczęścia. Rozbiło się u wybrzeży mnóstwo łodzi rybackich. W mieście było kilka wypadków skaleczenia.

— **Trzęsienie ziemi** dość gwałtowne nawiedziło miasto Celowiec w sobotę o godzinie 9 min. 40 rano.

— **Na karę śmierci** skazana została przed kilku dniami w Kładsku, na Szlązku pruskim wdowa Joanna Bittner za otrucie dwóch mężów. Pierwszego męża pozbyła się zapomocą trucizny w piętnastym, drugiego w szesnastym tygodniu po ślubie.

— **Wielką powodzią** nawiedzone były w ostatnich dniach okolice Banatu nad rzekami Cisą, Maroszą, Kereszą, Temeszą i Begą. W Brood zerwała Temsza most. Ogromne obszary ziemi pod Borosjenö zalane są wodą, równie jak osada niemiecka Szent-Hubert. W Sipet dwie osoby zginęły z głodu w zalanym wodą domu.

— **Groźny wypadek** zdarzył się dnia 2 bm. w Petersburgu W składzie aptecznym przy ulicy Demidowa nastąpił przypadkowo wybuch rozlanego na dziedzińcu eteru, na który jeden z robotników rzucił zapałkę przez nieostrożność, a może przez ciekawość, czy też rozlana ciecz się zapali Eteru rozlanego było przeszło centnar; wybuch też był straszliwy. Wszystko w promieniu dziesięciu łokci podrzucone zostało w górę. Pracujący w jednej z bliższych sal robotnicy rzuceni zostali o powałę z taką siłą, że ponieśli ciężkie skaleczenia. Rannych ogółem jest osób 12, przeważnie robotników. Pożar, który powstał wskutek wybuchu, zniszczył do szczęta cały skład apteczny. Stratę oceniają na 30.000 rubli.

— **Sensacyjnym wypadkiem** w kronice petersburskiej jest sprawa karna przeciwko niejakiej pani Bałuchowej, opiekunce panny Mazurin, o trzymanie tej ostatniej w długoletniem zamknięciu i szafowanie jej majątkiem.

— **Ohydny spisek**, według korespondenta *N. fr. Pr.* z Neapolu, wykryto niedawno w tem mieście. W marcu r. b.. kilku słuchaczów medycyny, należących do lepszych domów, z chciwości grosza powzięło zamiar porwania kolegi Pizzo, syna bogatych rodziców, aby następnie wzorem bandytów włoskich zmusić ojca ofiary do złożenia okupu w sumie 125.000 franków, poczem spiskowcy, otrzymawszy pieniądze, mieli zabić więźnia, pociąć trupa na kawałki i wrzucić do kloaki. Przewidywali, że kolega ich mimo wszelkich przysiąg, może po odzyskaniu wolności zdradzić tajemnicę. Mercadante, „serdeczny jego przyjaciel", miał sprowadzić ofiarę pod pozorem zrobienia operacyi chirurgicznej do wynajętego w tym celu domu. Rzecz się jednak wydała w porę. W dniu oznaczonym na uskutecznienie planu policya ukryła się w pobliżu owego mieszkania, gdzie już przygotowane były nóż, piła i t. d. Aby złoczyńców pojmać na gorącym uczynku, Pizzo, lubo wiedział o grożącem sobie niebezpieczeństwie, miał jednak odwagę udać się wraz z Mercadantem do improwizowanej jaskini zbójeckiej, licząc na to, że pomoc karabinierów przybędzie dość wcześnie. Jakoż wszystkich łotrów schwytano.

— **Nowy rodzaj oszustwa** wykryto w Paryżu. Uwięziono przed kilku dniami sześciu młodych ludzi, którzy za pomocą przyrządów litograficznych podrabiali na wielką skalę bilety wszystkich teatrów paryskich, które po zniżonych cenach sprzedawali łatwowiernym.

— **O katastrofie kolejowej** na drodze żelaznej bydgosko-tczewskiej nadchodzą bliższe szczegóły, z których wyjmujemy następujące wiadomości: Zderzenie nastąpiło na stacyi Milewo, otworzonej dopiero dnia 20 października r. b. Na stacyi tej krzyżują się pociągi osobowy nr. 82 nadchodzący z Tczewa i pociąg z węglami nr. 375. Z jakiej przyczyny pociąg osobowy wpadł na pociąg drugi — to śledztwo wykaże, nadmieniamy tylko, że kierownik lokomotywy po raz pierwszy nią jechał. Kierownik pociągu Dahlmann miał strzaskane nogi i niebawem potem umarł; konduktor Gerhard padł natychmiast trupem. Pierwszej pomocy lekarskiej udzielili rannym dwaj lekarze rossyjscy, jadący pociągiem; telegrafowano natychmiast po więcej lekarzy do Tczewa. Zwłoki Dahlmana i Gerharda zostawiono w Milewie, gdzie sąd odbywa śledztwo. Do wieczora uprzątnięto tor o tyle, że pociągi mogły dalej kursować.

— **O wielkiej kradzieży** donosi szwajcarski dziennik *Bund.* Dnia 1 bm przed północą włamali się złoczyńcy do kantoru bankowego Walkera w Zurychu i skradli z kasy bankowej około 75.000 franków, a książki i inne papiery kasowe spalili Sposób włamania się był niesłychanie przemyślny, jak tego dowodzą nienaruszone prawie drzwi i zamki kantoru. Bank został zamknięty.

(*r*) **Biblioteka Richelieu** w Paryżu będzie już nareszcie, jak się zdaje, zabezpieczoną od pożaru, jaki jej groził przez bezpośrednie zetknięcie z prywatnemi domami, w których nieraz znajdowały się fabryki przedmiotów łatwo zapalnych. Zdecydowano nareszcie zakupić wszystkie domy przyległe gmachowi biblioteki i rozebrać je tak, żeby ten ostatni gmach ze wszystkich stron był zupełnie izolowany A czas też już było pomyśleć o bezpieczeństwie nieocenionych skarbów a co najważniejsza niepodobnych do zastąpienia w razie zniszczenia. Przy tej okoliczności jeden z dzienników podaje krótki ale interesujący przegląd bogactw narodowej biblioteki. Sala dla czytających i robiących wyciągi mieści 28.000 tomów; magazyn centralny 1,994.547 dzieł; skład rezerwowy 54.085 — pracownicy zatem mogą czerpać potrzebne im wiadomości w przeszło dwóch milionach tomów. Tu książki mieszczące się na półkach, których ogólna długość wynosi 50 kilometrów (przeszło 7 mil niemieckich). Te półki umieszczone są na żelaznych podkładach i oświetlone są tylko z góry. Nigdy w bibliotece nie zapala się światło, a ogrzewanie odbywa się zapomocą gorącego powietrza, dostarczanego przez aparaty w znacznej odległości umieszczone. Ale druki nie są jedynem bogactwem bibioteki; zawiera ona prócz tego oddział rękopismów liczący 200.000 tomów; bardzo bogatą sekcyę mapp i planów, oddział sztychów, liczący przeszło 2.500.000 sztuk zachowanych w 15.000 zeszytów i 4000 tek, nakoniec jest jeszcze oddział medali i monet liczący przeszło 150.00 egzemplarzy starożytnych pieniędzy rozmaitych krajów i medali.

(*r*) **Katastrofa w Elm.** W raporcie dyrektora Heim, w Zurichu, czytamy następujące wiadomości o obecnej sytuacyi i przewidywanych jeszcze niebezpieczeństwach w tem

miejscu straszliwego oberwania się góry. Największem niebezpieczeństwem według p. Heim jest góra Risikopf, która według niego oberwie się lada chwila. Z pomiarów dokonanych na powstałej po oberwaniu się poprzedniem próżni i na zwalonych gruzach, przyjąć można całość zwalisk na 10.000 metrów kubicznych; to co jeszcze prawdopodobnie oberwie się z góry Risikopf obliczać można na *maximum* jedną piątą, a *minimum* jedną dziesiętą część pierwotnego oberwania. W jaki sposób i w jakim kierunku nastąpi ta nowa katastrofa, niepodobna oznaczyć, zdaje się jednak, że jak dotąd obrywanie odbywać się będzie cząstkowo, małemi masami i w takiem razie nie byłoby już wielkiego niebezpieczeństwa dla budynków stojących dotąd cało; ale gdyby Risikopf oberwał się od razu, to główna masa spadłaby z pewnej strony w kierunku ku Elm, tu bowiem znajduje się pionowy spadek 500 do 600 metrów wysokości i następnie pozioma przestrzeń 1000 metrów aż do tej wioski. Na tej przestrzeni zwalona masa skał nie spotkałaby żadnej przeszkody osłabiającej siłę rzutu, ztamtąd znaczny spadek prowadzi na 300 metrów od kościoła. Ponieważ droga jest krótsza i prostsza niż przy rozwaleniu domów w Eschen i Murli, prawdopodobnem jest, że chociaż, daleko mniejsza tym razem, masa oderwanych skał do reszty zdruzgotałaby wszystko co dotąd pozostało w miejscu i wszystko, co jeszcze istnieje z wsi Elm zostałoby zasypane kamieniami a koryto rzeki Seruft odwróciłoby się ku zachodowi.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Trzy ustawy rolnicze.

VI.

Ustawa o oczyszczeniu gruntu leśnego z enklaw cudzych i zaokrągleniu granic lasu.

Komisya ekonomiczna Izby wyższej jednomyślnie uznała cel projektowanej przez rząd ustawy za pożądany, nie sprzeciwia się też uregulowaniu szczegółów przez ustawodawstwo krajowe; ale co do samych zasad poczyniła w projekcie rządowym tak ważne zmiany, że ostatecznie ustawa z pod obrad komisyjnych wyszła nietylko w zupełnie odmiennej formie, lecz wcale inna co do treści; i właśnie treść odmienna głównie wymagała odmiennej redakcyi.

Projekt rządowy pojmował operacyę oczyszczenia gruntu leśnego z enklaw cudzych i zaokrąglenia granic jego, jako opartą na dobrowolnej między właścicielem lasu a właścicielem czy właścicielami enklaw umowie o wzajemną zamianę gruntów i wypowiadał to jako zasadę ustawy w §. 1szym. W §. 3cim jednak dozwalał nieokreślonego zresztą wyjątku z pod tej zasady, pozostawiając ustawodawstwu krajowemu oznaczyć, czy i z jakiemi ograniczeniami w braku umowy takiej władza komasacyjna mogłaby nawet przymusić opornego właściciela enklawy do oddania jej w zamian za grunt inny. Zasadniczo przeto pojmował projekt rządowy operacyę tę jako komasacyę na mniejszą skalę. Komisya z początku, jak się zdaje, nie spostrzegła się na takiem zasadniczem pojmowaniu rzeczy i postanowiła opuścić tylko §. 3ci projektu rządowego, t. j. ów przymus, któryby mógł być zaprowadzony ustawą krajową. Komisya odrzuciła go dlatego, że dopatrzyła się w nim niebezpieczeństwa dla bytu wielu rodzin włościańskich, a nadto zagłady wielu gospodarstw połoninowych w wyżej położonych okolicach górskich. Oprócz przytoczonych zaś miała komisya ten jeszcze motyw do odrzucenia §. 3go, że przymusowa zamiana gruntów równa się wywłaszczeniu, a przekazanie postanowień o tem ustawodawstwu krajowemu naruszałoby kompetencyę Rady państwa do wydawania i zmieniania ustaw cywilnych.

Dopiero przy powtórnem rozpatrywaniu projektu komisya poznała się na owem zasadniczem pojmowaniu operacyi oczyszczenia gruntów leśnych z enklaw cudzych jako komasacyi na małą skalę, mianowicie przy § 2 projektu, który, mówiąc o przeniesieniu serwitutów i o osobistych w tym celu pertraktacyach między właścicielem lasu a właścicielem enklawy, uwydatnił się jako przeciwstawienie do § 1, w którym jest mowa o postępowaniu edyktalnem co do samej zamiany gruntów, a który przeto z teoretycznego pojmowania operacyi oczyszczenia lasu z enklaw cudzych jako komasacyi wyprowadzał natychmiast praktyczną konsekwencyę, aby postępowanie w tej operacyi działo się wedle ustawy komasacyjnej. Mimo całego podobieństwa operacyi tej do komasacyi, mimo, że jedna i druga polegają na wzajemnej zamianie gruntów, komisya nie mogła zgodzić się na to, aby w operacyi oczyszczania lasów z enklaw, bez względu na to, czy chodzi w niej także o przeniesienie serwitutów czy nie, zachodziło postępowanie edyktalne; komisya owszem mniema, że operacya ta powinna odbywać się tylko za pomocą osobistych pertraktacyj między właścicielem lasu a właścicielem enklawy, i dlatego też zmieniła §§ 1 i 2 projektu rządowego tak, że znika z nich pojęcie tej operacyi jako komasacyi. Rząd przyznał komisyi słuszność, przychylając się do zmian. Komasacya bowiem tyczy się obszaru gruntów należących do bardzo wielu właścicieli, pomiędzy którymi wszystkimi pertraktacye osobiste byłyby bardzo niewygodne, trudne i rzadko doprowadziłyby do skutku; a jeśli już te względy wymagają jednolitego kierowania spraw komasacyjnych przez władze publiczne, interwencya tychże władz staje się nieodzowną tem więcej, że komasacya ma charakter publiczny. Natomiast przy oczyszczaniu gruntu leśnego z enklaw cudzych jeden tylko właściciel ma sprawę z jednym lub z kilkoma właścicielami enklaw; jeżeli z kilkoma, to każdy z nich może całkiem niezawiśle od drugich umówić się z właścicielem lasu, bo interesa ich nie krzyżują się tak, jak przy komasacyi; nakoniec operacya taka charakteryzuje się jako sprawa li prywatna. Komisya zresztą musiała ją pozbawić znaczenia komasacyi skoro przedewszystkiem usunęła przymus, który w komasacyi tak ważną odgrywa rolę; i zaiste tylko dziwić się trzeba, że komisya, sprawiwszy na samym wstępie swych obrad ten wyłom w projekcie rządowym, nie spostrzegła odrazu, że wraz z § 3 zburzyła ogniwo systemu konsekwentnego, który spajał paragrafy projektu rządowego w jednolitą całość, tak, że bez § 3 nie mogły już ostać się §§ 1 i 2 i musiały uledz zmianie, jaką komisya później dopiero zaprowadziła, gdy po raz wtóry rozpoczęła nad projektem obrady.

Oprócz tych tedy zmian komisya rozszerzyła przepis projektu rządowego, że zapisane w księdze gruntowej prawa lub zobowiązania przeniesione być mogą z jednego z przeznaczonych do zamiany gruntów na drugi, w tym duchu, że mogą być przeniesione także na inny grunt należący do osób zawierających umowę o zamianę.

Zmieniona w ten sposób ustawa przedstawia się jak następuje:

Paragraf 1szy daje definicyę operacyi, o której ustawa mówi i do której mają być zastosowane wspomniane w tymże paragrafie ogólnikowo tylko ułatwienia: „Umowy o zamianę gruntów rolniczych lub leśnych, które staną w celu oczyszczenia gruntu leśnego z objętych nim zupełnie lub w części gruntów (enklaw) cudzych lub zaokrąglenia granic lasu, a utrzymają zatwierdzenie krajowej lub ministeryalnej komisyi do spraw komasacyjnych, wszakże tylko wtedy, gdy nie będzie jednocześnie komasacyi, używać będą ułatwień nadanych §§. 2gim, 3cim, 5tym i 6tym ustawy niniejszej“.

Ułatwienia nadane §§. 2gim i 3cim są tylko formalnej natury. Jeżeli własność gruntu idącego w zamian jest podzielona, umowa nie potrzebuje ani przyzwolenia właściciela zwierzchniego, ani zatwierdzenia przez władzę administracyjną lub opiekuńczą. Zatwierdzenie przez komisyę krajową lub ministeryalną zastępuje tu zatwierdzenie przez władzę opiekuńczą (§. 2.) Jeśli osoby zawierające umowę zamierzają zarazem przenieść zapisane w księdze gruntowej prawa lub obowiązki z jednego z idących w zamian gruntów na drugi lub na jakikolwiek inny należący do nich grunt rolniczy lub leśny, a uprawnieni lub zobowiązani nie zgadzają się na to przeniesienie dobrowolnie, brak przyzwolenia ich można na żądanie osób zawierających umowę zastąpić przyzwalającem orzeczeniem komisyi krajowej lub ministeryalnej, skoro z zamierzonego przeniesienia byłaby albo żadna albo nieznaczna tylko niekorzyść dla zobowiązanych lub uprawnionych, a za nią stosowne wynagrodzenie (§. 3.)

Paragraf 4 normuje tylko sprawę rekursów służących od odmownych orzeczeń komisyi krajowej osobom zawierającym umowę, a od przyzwalającego orzeczenia jej w sprawie przeniesienia praw lub obowiązków osobom uprawnionym lub zobowiązanym do komisyi ministeryalnej. Rekurs powinien być wniesiony w dwu tygodniach po doręczeniu orzeczenia komisyi krajowej.

Ułatwienia fiskalne nadane są §§. 5 i 6. Umowy w myśl §. 1, tudzież wszelkie potrzebne w postępowaniu wedle ustawy niniejszej podania, protokoły, inne dokumenty lub oświadczenia i dodatki są wolne od stempli, dopóki nie uczyni się z nich innego użytku. Potrzebne w temże postępowaniu odbitki map katastralnych będą wydawane po połowie ceny taryfowej. (§. 5). Przeniesienie własności gruntów zamienionych w myśl §. 1 będzie na czas lat 15 od wejścia ustawy niniejszej w życie wolne od należytości skarbowych. Przeniesienie zapisanych do księgi gruntowej praw lub zobowiązań z jednego z zamienionych gruntów na drugi lub na inny w myśl §. 3 nastąpi bez opłaty należytości skarbowej, jeżeli wraz z tem przeniesieniem nie ma być zapisana ani zmiana w osobie uprawnionego lub zobowiązanego, ani zmiana w objętości tego prawa lub zobowiązania. (§. 6).

Na tem kończą się już ułatwienia i oczywiście innych już być nie może. Mianowicie co do kosztów operacyi oczyszczenia lasu z enklaw cudzych niemożna przecież żądać, aby je ponosił choć w części, jak przy komasacyi, ktokolwiek inny, bądź to gmina, bądź kraj, bądź skarb państwa, oprócz samego właściciela lasu i może także właściciela enklawy stosownie do umowy. Operacya ta jest przecież sprawą li prywatną, to też i koszt musi być prywatny.

Postanowienia końcowe mówią: „Ustawa niniejsza wejdzie w życie jednocześnie z postanowieniami, które wyda ustawodawstwo krajowe o składzie komisyi krajowej do niezbędnych w takich sprawach dochodzeń i czynności. Te postanowienia ustawodawstwa krajowego powinny zgadzać się z przepisami §. 10, ustępu drugiego ustawy o komasacyi gruntów“ — t. j. z procedurą dla komisyj krajowej i ministeryalnej. (§. 7) „Wykonanie ustawy niniejszej poruczone jest ministrom spraw rolniczych, spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu, którzy też wydadzą rozporządzenia wykonawcze, jakich potrzeba.“ (§. 8).

Targ lwowski. (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 15 paźdz. do 22 październ.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 10·50 do 11·60 zł. Żyto 7·50 do 8·25 zł. Jęczmień 6·— do 8·— zł. Owies 6·— do 6·50 zł. Hreczka 7·25 do 7·50 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·50 do 6·75 zł. Kukurudza nowa 6·— do 6·25 zł. Proso 6·50 do 7·— zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 8·— do 10·— zł. Groch pastewny 6·50 do 7·50 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola 9·— do 12.— zł. Bobik 6·25 do 6·50 zł. Wyka 5·50 do 6·50 zł. Koniczyna najprzedniejsza 30·— do 56·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 24·— do 26·— zł. Anyż rossyjski 28·— do 29·— zł. Anyż płaski 29·— do 32·— zł. Kminek —·— do —·— zł. Rzepak zimowy 11·50 do 12·75 zł. Rzepak letni 11·— do 11·75 zł. Rzepik zimowy 11·75 do 12·— zł. Rzepik letni 11·25 do 11·50 zł. Lnianka 10·— do 11·25 zł. Nasienie lniane 11·50 do 12·50 zł. Nasienie konopne 7·75 do 8·— zł. Chmiel —·— do —·— zł. Nafta zwykła 15·50 do 16·50 zł., salonowa 19·50 do 20·50 zł. Spirytus 10.000 litrostop. 36·50 do 37·25 zł.

Wiedeń, 7go listopada. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego spędzono ogółem 1952 wołów, w liczbie tej 541 galicyjskich, 1285 węgierskich, 126 niemieckich. Zapowiedziano na środę 805 wołów kontumacyjnych. Ceny nieco podniosły się. Wszystko sprzedano. Woły galicyjskie płacono po 54 do 58·50 zł., wyjątkowo po 60 zł., woły węgierskie po 54 do 59 zł., wyjątkowo 60 zł., niemieckie po 54 do 60 zł., krowy po 50 do 51 zł., buhaje po 49 do 50 zł., za woły kontumacyjne płacono po 55 do 56 zł. za 100 kilo m. w.

OSTATNIA POCZTA

Dnia 6 b. m. w niedzielę, odbyło się w Krakowie zgromadzenie wyborców, zwołane w celu wysłuchania przemówień kandydatów ubiegających się o mandat poselski i odbycia głosowania próbnego. Przemawiali pp. dr. Kański, hr. Stanisław Mieroszowski, dr. Warschauer i hr. Michałowski. Po wysłuchaniu mów ich, przyczem z grona wyborców interpelowano kandydatów kilkakrotnie w różnych kwestyach, przystąpiono do głosowania, którego wynik był następujący: Na 257 głosujących otrzymał hr. Stanisław Mieroszewski 134 głosów, dr. Warschauer 92, dr. Kański 27, hr. Stanisław Michałowski 4.

Wszystko za tem przemawia, że delegacye w bieżącym jeszcze tygodniu załatwią swoje czynności tak, że Rada państwa będzie mogła w przyszłym tygodniu oddać się całkowicie pracom prawodawczym. Komisya budżetowa delegacyi austryackiej załatwiła już wszystkie tytuły budżetu i przygotowała całkowicie materyał dla pełnej delegacyi. Podnieść należy przy tej sposobności, że po raz pierwszy przeszedł w komisyi wniosek rządowy, domagający się pewnej kwoty na zakupno koni dla kapitanów, a że przeszedł jednogłośnie, więc też nie ma wątpliwości, że utrzyma się także w pełnej delegacyi. Nie mniej jak siedm razy minister wojny ponawiał ów wniosek, a zawsze bezskutecznie, obecnie dopiero powiodło się nakłonić komisyę do wydania uchwały w myśl wniosku rządowego. Ogólnem jest mniemanie, że na pełnych posiedzeniach delegacyi tok dyskusyi będzie spokojny, że ożywi się ona tylko przy obradach wywołanych skutkiem ogłoszenia bośniackiej ustawy wojskowej. Jest zamiar zresztą wywołania dyskusyi nad tą sprawą w drodze interpelacyi lub też wniosku, a to celem zniewolenia rządu do udzielenia niektórych wyjaśnień.

Delegacya austryacka, która zebrała się wczoraj po całotygodniowej przerwie na pełne posiedzenie, uchwaliła bez dyskusyi według wniosków komisyjnych preliminarze wspólnej najwyższej Izby obrachunkowej i wspólnego ministerstwa skarbu. Dłuższa dyskusya wywiązała się nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, którego referentem był del. Plener.

Del. Hübner wypowiedział uznanie i wdzięczność dla zmarłego ministra barona Haymerle a to za jego skuteczną działalność przy rokowaniach i doprowadzeniu do skutku traktatu berlińskiego. (*Oklaski*).

Del. Magg, wyrażając się z wszelkiem uznaniem o działalności ś. p. Haymerlego, oświadcza się przeciw wszelkiej dalszej akcyi na półwyspie Bałkańskim i pragnie, aby stosunki z Włochami stawały się coraz lepszemi. Szef sekcyi Kallay, odpowiednio do wyjaśnień swoich złożonych w komisyi, zauważył, że stosunki ze wszystkiemi mocarstwami są jak najlepsze, lecz mimo to zachodzi pewne stopniowanie w ich ścisłości. Między mocarstwami mogą zachodzić stosunki jak najlepsze, a przecież w zapatrywaniach może ujawniać się pewna różnica, która jednak da się usuwać w miarę polepszania się tych stosunków. Plener przyłącza się do uchwał dla Haymerlego, szczególnie uznanie jego zachowania się w czasie demonstracyi flot i przy uregulowaniu kwestyi granicznej greckiej. W dyskusyi szczegółowej objawia Wiesenburg życzenie, aby sprawozdania konsularne rychlej były ogłaszane, a to ze względu na interesa handlowe państwa. Del. Plener zgadza się z tem życzeniem, mówi wyczerpująco o obecnych zabiegach różnych państw, aby ogłaszane były sprawozdania handlowe konsularne. Poczem budżet ministerstwa spraw zagranicznych przyjęty został bez zmiany, według wniosków komisyi.

W jednej tylko części nakładu pisma naszego zamieściliśmy wczoraj podane nam drogą telegraficzną oświadczenie *Wiener Abendpost*, które brzmi tak: „Dzisiejsze dzienniki wiedeńskie zdają obszernie sprawę z niedzielnych obrad w komisyi delegacyi węgierskiej dla spraw zagranicznych. Gdy podczas obrad komisyjnych z powodu ściśle poufnej cechy swojej nie są dopuszczani stenografowie a reprezentanci rządu nie byli w możności kontrolowania swoich wyrażeń politycznych i sprostowania takowych, przeto samo przez się rozumie się, że w przytoczeniu głosów przedstawicieli rządowych istotne znajdują się omyłki, które w ważnych ustępach naruszają ducha i dążność wyrażeń użytych przez ministrów.“

Głównodowodzący w Bośnii i Hercegowinie, generał Dahlen, ogłosił proklamacyę promulgującą nowę ustawę wojskową bośniacką. Proklamacya mówi, że ustawa przyszła do skutku ze względu na potrzebę utrzymania porządku i bezpieczeństwa, niemniej, aby mieć pod ręką odpowiednią siłę zbrojną dla odparcia zewnętrznego nieprzyjaciela. Dotychczas obowiązek ten ciężył na wojskach cesarskich, odtąd w spełnieniu takowego mają brać udział synowie kraju. Przy najbliższym poborze zaciąg będzie wynosił tylko 1.200 ludzi, a proklamacya przyrzeka, iż prośby o zwolnienie od służby będą uwzględniane w sposób jaknajliberalniejszy. Naj. Pan rozkazuje i spodziewa się także — kończy proklamacya — że obowiązani do służby wojskowej będą posłuszni przepisom tej ustawy, i że wszystkie władze, urzędy i gminy spełnią gorliwie swój obowiązek przy przeprowadzeniu ogłoszonej ustawy.

Jutro przypada piętnasta rocznica zaślubin cara, która ma być obchodzoną bardzo uroczyście. Zapewniają, że ks. Fryderyk Wilhelm, następca tronu badeńskiego, przybędzie do Petersburga na ten obchód jako reprezentant cesarskiej rodziny niemieckiej.

Ukazem carskim ogłoszonym w *Praw. Wiest.* ustanowionym został komitet dla przejrzenia zebranego materyału w kwestyi żydowskiej i opracowania przepisów o pobycie żydów w Rossyi. Komitet ten, zostaje pod przewodnictwem towarzysza ministra spraw wewnętrznych, kilku członków obradujących obecnie komisyj gubernialnych i niektórych osób prywatnych, powołanych przez ministra spraw wewnętrznych.

Na posiedzeniu skrajnej lewicy parlamentu francuskiego Clémenceau odczytał projekt rezolucyi, którą zamierza wnieść w Izbie, jeżeli stronnictwo na to się zgodzi. Rezolucya żąda złożenia ankiety z 22 członków celem zbadania, czy ministerstwo w sprawie tunetańskiej przewiniło jedynie nieudolnością, czy też stosownie do art. 6 konstytucyi ma być pociągniętem do odpowiedzialności. Nie ma jeszcze wiadomości, czy rezolucya ta została rzeczywiście wniesioną. Większość Izby zdaje się być zdecydowaną po dyskusyi nad sprawą tunetańską przyjąć prosty porządek dzienny. W ostatnim razie jest prawdopodobnem, że jeżeli zapadnie wotum potępiające, to nie dotknie ono całego gabinetu tylko samego ministra wojny.

Demisya gubernatora Algieru Alberta Grévy uważaną jest powszechnie jako fakt uproszczający sytuacyę parlamentarną i dogodny dla gabinetu w chwili obecnego przesilenia. Krąży wieść, że gubernatorem Algieru zostanie minister Constans.

W ciele dyplomatycznem francuskiem ze zmianą gabinetu nastąpią także zmiany, o których już dzisiaj podawane są różne wersye. W razie wejścia do gabinetu posła francuskiego w Londynie Challemel-Lacoura, miejsce jego ma objąć Kazimierz Perier. Demisya posła w Petersburgu generała Chanzy jest także niewątpliwą. Ma on objąć dowództwo korpusu armii w Chalons.

Zgromadzenie notablów egipskich zostało zwołane na dzień 23 grudnia. Dziennik kairski *Hedżaz* został zawieszony z powodu gwałtownych artykułów. Pismo to jest organem stronnictwa wojskowego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 7 listopada. Na dzisiejszem popołudniowem posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi austryackiej toczyły się rozprawy nad przedłożeniem rządowem w sprawie bośniackiej. Deleg. Grocholski złożył *exposé* o obecnej administracyi w Bośnii i Hercegowinie. Minister Szlavy odpowiedział obszernie na zapytania i wywody referentów. W rozprawach brali udział delegaci Plener, Hübner, Hohenwart, Koenigswarter. Posiedzenie to postanowiono uważać jako poufne.

Komisya marynarki delegacyi węgierskiej ukończyła obrady nad budżetem marynarki, przyczem uchwaliła, aby na podstawie otrzymanych wyjaśnień przenieść z kredytu dodatkowego wynoszącego 300.000 zł. kwotę 45.047 na poczet kredytu dodatkowego z r. 1881, resztę zaś wstawia do *extraordinarium* na rok 1882.

Komisya delegacyi węgierskiej, której poruczono zbadanie zamknięcia rachunków, odbyła wieczorem posiedzenie i dyskutowała nad tem, czy wydatki na okręg Limu mają być uważane jako przekroczenie prawidłowego preliminarza i czy należy je traktować osobno. Nie przyszło w tej mierze do stanowczej uchwały. poczem komisya zakwestyonowała wydatki na budowle w Bośnii, uważając je za zbyt wysokie, wydano bowiem zamiast 3 milionów aż 6 milionów. Następnie załatwiła komisya zamknięcie rachunków ministerstw skarbu i wojny oraz sekcyi marynarki.

Bukareszt, 7go listopada. Król przyjmował na uroczystem posłuchaniu nadzwyczajne poselstwo perskie, składające powinszowania z powodu ogłoszenia Rumunii królestwem.

Belgrad, 7 listopada. Wieść, że wszyscy biskupi zamierzają podać się do demisyi z powodu destytucyi metropolity, jest nieprawdziwą. Za wpływem Garaszanina trudności wywołane przez protest metropolity zostały usunięte. Szerzona przez stronnictwo liberalne wiadomość o demisyi gabinetu również jest nieprawdziwą.

Paryż, 7 listopada. Doniesienia z Tunisu potwierdzają, że liczne plemiona zgłaszają się z przyrzeczeniem posłuszeństwa.

Dziennik *Paris* oświadcza, że wszystkie wieści o utworzeniu nowego gabinetu są przedwczesne. Gambetta nikomu jeszcze nie czynił jakichkolwiek propozycyj. Taki stan rzeczy pozostanie dopóty, dopóki Gambetta nie otrzyma urzędownie misyi utworzenia gabinetu. Dziennik ten sądzi jednak, że może zapewnić, iż nazajutrz po powołaniu Gambetty gabinet jego utworzonym zostanie.

Paryż, 7 listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Naquet zarzuca gabinetowi, iż nie zapytał o zdanie ciała prawodawczego, krytykuje system mobilizacyi, zarzucając mu, że nie zorganizował armii w celach wyborczych. W końcu nadmienia mowca, że według parlamentarnego zwyczaju żaden członek teraźniejszego rządu do przyszłego gabinetu wejść nie powinien. Lefaure żywo krytykuje kierownictwo wojskowe ministra wojny i zarząd sanitarny. Minister wojny odpowiada, że co do zaprowiantowania nie zaszło żadne zaniedbanie, lecz stawały na przeszkodzie rozmaite nieszczęśliwe wypadki, któremi armia francuzka w Afryce często jest dotykaną. Mowca odczytuje dokumenta i odpiera zaczepki przeciw niemu i innym generałom zwrócone. Desroys odpowiada, że ataki nie są wymierzone przeciw oficerom, ale przeciw polityce rządu i zarządowi wojskowemu, który okazał opłakaną nieudolność. Zaklina rząd, ażeby podobnemi awanturami nie kompromitował Izby i armii. Jutro dalszy ciąg dyskusyi.

Wiedeń, 8 listopada. (*Tel. prywo.*) *Neue fr. Pr.* donosi z Rzymu, że odpowiedź na interpelacyę o zjeździe wiedeńskim, dana przez hr. Kallaya w delegacyi węgierskiej, sprawiła tam wielkie wrażenie, a po części rozczarowanie, mianowicie z powodu wyrażenia, że zbliżenie się Włoch do Austryi może być dla Włoch tylko pożytecznem.

Na najbliższym konsystorzu nastąpi zamianowanie kilku biskupów dla ziem polskich pod panowaniem rossyjskiem.

Kardynał Gianelli umarł.

Cairoli pragnie na teraz pozostać na uboczu od politycznego życia i zamierza zimę spędzić w Hiszpanii.

Wiedeń, 8 listopada. *Wiener Ztg.* ogłasza nominacyę członka Izby panów Fryderyka hr. Schönborna namiestnikiem Morawy.

Berlin, 8 listopada. (*Tel. pr.*) Wieść o chorobie księcia Karola, brata cesarza Wilhelma, jest bezpodstawną.

Wrocław, 8 listopada. We wczorajszych wyborach uzupełniających wybrani zostali socyalni demokraci Hasenclever i Kräcker przeciw kandydatom postępowym Beblowi i Freundowi.

Bukareszt, 8 listopada. (*Tel. pr.*) Belgijskiemu konsulowi Hechtowi odjęte zostało *exequatur* z powodu, że wdał się w szkodliwe dla interesów Rumunii porozumienia z przeciwnikami rządu w procesie kolejowym Landau'a.

Kronsztadt, 8 listopada. Wskutek wiatru południowo-zachodniego, wszystkie zatoki wolne od lodu. Żegluga nie doznaje przeszkód. Jest 5 stopni zimna.

Paryż, 8 listopada. Dekret ogłoszony w *Journal Official* zatwierdza przedłużenie komisyi handlowej między Francyą a Austro-Węgrami. Nowa konwencya handlowa podpisana przez Barthélémego St. Hilaire i hr. Beusta wejdzie w życie w d. 9 lutego 1882 r. i obowiązywać ma do d. 8 lutego 1883 r.

Tunis, 8 listopada. Rekonesanse w okolicy obozu pod Tebursuk natrafiły na nieliczne gromady powstańców, które z łatwością rozpędziły. Poddawanie się powstańców na północy trwa ciągle, Generał Saint-Jean powrócił do Keruanu. W Dżebel-Usselet nie napotkał wcale powstańców.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7 listopada. 1881, godzina 2 m. 25. Losy kredytowe 178·75. Węg. akcye kredyt. 363·50. Akcye anglo-austr. 154·40, Akcye banku Union 143 80, Akcye kolei Karola Ludwika 313 75, Akcye kolei północnej 238·—, Akcye kolei południowej 148·— Akcye kolei Alföld. 173·25, Akcye kolei Elżbiety 214·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 178·—, Akcye kolei węg północno-wschodniej, 167·—, Wiedeńskie losy 131·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·75, Losy regulacyi Cissy 170·50, Losy tureckie 25·—, Węgierska renta 48·90, Akcye banku związkowego 140·75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·25½, Węgierskie losy 123·—, Marka niemiecka —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 8 listopada 1881, godź. 10 m. 40. Akcye kredytowe 367.10, Anglo-Austr. 155·70, Akcye banku Union 144.—, Kolej Karola Lud. 313·50, Południowa 147.50, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·37½, Rubel papierowy 125·50. Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 7 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.30 do 13·— zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34·25 do 34·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12 70 do 12·75 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13·50 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na wrzes. paźd.). 232·— m., żyto —·— m., spirytus 56·30 m., olej rzepakowy 49·60 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 65·25 fr. olej rzepakowy 80·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirusy ——, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 8 listopada 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 733.8mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 3.3°C. Psychrometr wilgotny + 2.9°C. Prężność pary +5.4mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW3. Ozon 8.

Temperatura powietrza + 2.6° R.
Barometr opada
Stan barometru nad poziom morza 759.7mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 8 listopada 1881.

Hotel George'a.

Pp. W. Osmulski z Góry. hr. Palffy z Pesztu. Ziffer z Wiednia. Dr. A. Broniowski z Sokala. R. Fischbein z Wołoczysk.

Hotel Angielski.

Pp. L. Cieński z Okna. F. Michałowski z Tarnopola. W. Jodłowski z Krakowa. P. br. Czosnowski z Wołynia J. Barański z Łukawicy. T. hr. Karnicki z Wołczuch A. Mierzeński z Baryłowa

---

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 7 listopada 1881.

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
(walutą austr.)		
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	314 —	317 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	176 —	179 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	306 —	310 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 75	101 75
" " " 4 pr. w. a.	96 50	97 50
" " " 5 pr. okresowe	100 75	101 75
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	93 —	94 50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 50	102 50
" " " 5 pr. w. a.	99 —	100 —
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 75	103 75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100 —	102 —
" " " " 5 pr. w. a.	93 —	94 50
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	2 —	94 —
4. Obligi za 100 złr		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 85	101 85
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred włościańskiego 6 proc. w. a.	102 —	103 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —
5. Losy miasta Krakowa	21 —	23 —
" " Stanisławowa	24 75	26 75
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 50	5 60
Dukat cesarski	5 52	5 62
Napoleondor	9 33	9 43
Półimperyał	9 60	9 73
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 60
" " papierowy	1 24½	1 26½
100 marek niemieckich	57 60	58 20
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 3 listopada 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa:		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.60	76.75
luty-sierpień	76.65	76.80
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77 65	77.80
kwiecień-październik	77.65	77.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	121.75	122.25
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	132.50	133.—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr	133.20	133.60
" " 1864 po 100 zł.	172.50	173.—
" " 1864 po 50 zł.	171.—	171.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.40	100.70
Renta papierowa 5% z. r. 1881	93.85	94.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	93 90	94.05
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	100.50	101.—
Galicyi	101 25	101.75
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	99.25	99 75
Węgier	99 50	100.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	153.25	153.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	366.40	366 60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	880·—	890.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	827.—	829 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	569—	570.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. "	213·25	213.75
Kol. Preszow-Tarn. (w.s.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2370.—	2375 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	317.50	318.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	176.75	177.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	335 50	335.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	148.75	149 25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	164.25	164.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.30	100.70
" " " " premiowe po 3%	103.—	103.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
" " " " w 20 l. 7 pr.	107.—	108.—
" " " " w 36 l. 5½ pr.	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.40	97.—
" " " " " po 5 proct.	100 50	101.50
" " " " " po 5 proct w 37 latach zwrotne	100.50	101.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.75	102.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	100 20	100 60
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.15	100.45
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	98.50	99.—
" Zakł. kr. ziems. po 5½ proc	102.25	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.50	94.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnow (w.cz. a 300 zł. 5 proc. w srebrze	91.75	92 25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	104.75	105.25
" " po 100 zł. w. a.	101.—	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.40	99.60
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc w srebrze z r. 1865	94.25	94.75
z r. 1867	99.50	100—
z r. 1868	95.—	95.30
z r. 187[illegible]	94.75	95.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 [illegible]	92 25	92 75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.75	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	40 25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.—	113.50
Kegievicha po 10 zł. m. k.	16.75	—.—
Losy miasta Krakowa	21.50	22.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.50	40.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	38 25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19 25	19 75
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.40	25.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
" " po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.75	31.25
Windischgratza po 20 zł. m. k.	—.—	41.75
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.50	118 75
Paryż za 100 fr.	46 90.—	46,95.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5 59.—	5.61.—
" pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.37 50	9.38 —
Rossyjski imperyał	9.66.—	9.68.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 7 listopada 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	80
" " " w srebrze	77	80
Renta w złocie	94	20
Losy pożyczki z roku 1860	133	—
Akcye banku austro-węgierskiego	829	—
" " kredytowego	367	20
Londyn	118	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	37½
Dukat cesarski men.	5	59
100 marek niemieckich	57	95

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na str j do Lwowa godz 8 min. 5 rano i 8 godz wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy, (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany): o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany)

Do Stanisławowa: (na. Stacyj) o godz. 9 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany ; o godz 12 min 32 w południe (pociąg mięszany.)

Dziennik Urzędowy.

(7833 1—3) L. 10499)

Ogłoszenie konkursu.

Na posadę nauczyciela młodszego w c. k. Seminaryum nauczycielskiem w Stanisławowie i Tarnowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Z każdą z tych posad połączona jest płaca w kwocie rocznej ośmiuset (800) zł. w. a. z dodatkiem aktywalnym stosownie do ustaw obowiązujących i z prawem do dodatków pięcioletnich po 100 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę kandydaci winni wykazać się kwalifikacyą nauczycielską do szkół wydziałowych lub przynajmniej do szkół ludowych pospolitych i praktyką w zawodzie nauczycielskim przy szkołach publicznych a kandydaci ubiegający się o posadę w Stanisławowie prócz tego znajomością języka ruskiego.

Kandydaci, którzy się wykażą kwalifikacyą nauczycielską do szkół wydziałowych, będą mieli pierwszeństwo.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy przedłożyć c. k. krajowej Radzie szkolnej za pośrednictwem władz przełożonych nadalej do 15 grudnia 1881.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów dnia 17 października 1881.

(7805 1—3) **Edykt.**

L. 8394. Celem ściągnięcia pretensyi banku włościańskiego 191 zł. 84 ct. a. w.z. p. n odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 30 stycznia 1882 o godzinie 10tej rano egzekucyjna licytacya realności Kazimierza i Jana Bielaków własnej nieintabulowanej pod l. k. 29 w Nosiółce położonej z 7 morgów 402 kw. sążni pola ogrodu i zabudowań się składającej na 1000 zł. oszacowanej. z tem, że realność a także niżej ceny szacunkowej jednak nie niżej jak za 300 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 50 zł a w.

Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz 20 października 1881.

(7808 1 3) **Obwieszczenie.**

L. 3564. C. k. Sąd powiatowy w Radłowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Abrabama Maltera w kwocie 2000 zł., odbędzie się w dniach 21. grudnia 1881. 26 stycznia i 27 lutego 1882 każdym razem o 10 rano, publiczna przedaż realności pod l. 230 w Radłowie Majera Maltera własnej.

Cena szacunkowa wynosi 1930 zł., wadyum 200 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Radłów dnia 2 lipca 1878.

(7811 1—3) **Obwieszczenie**

L. 5357. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza że celem zaspokojenia sumy 700 zł. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 1 zł 82 ct. na rzecz proszącego Samuela Dörflera odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi sumy 400 zł. mk. w stanie biernym realności pod lk. 219 w Staremmieście położonej ut. Dom. Tom. II. pag. 274 poz. II. on. na rzecz Matesa A terbacha intabulowanej w trzech terminach a mianowicie dnia 20 grudnia 1881, dnia 20 stycznia i dnia 22 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem, których na dwóch pierwszych suma ta tylko wyżej lub za cenę wywołania na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedaną zostanie. Za cenę wywołania ustanawia się sumę 514 zł. 50 ct. w. a.

Wadyum wynosi 51 zł. 50 ct.

Resztę wnrunków licytacyjnych przejrzeć można w t s registraturze.

O tem zawiadamia się Samuela Dörflera. Matesa Apterbacha, Scheindlę Apterbach tudzież nieobjętą masę spadkową Sauela Dörflera jako też wszystkich tych którzyby po dniu 15 marca 1880 uzyskali prawa rzeczowo na sprzedać się mającej sumie na ręce kuratora ad actum p. Eugeniusza Kuryłowicza, następnie swietną c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie i świetny c. k. urząd podatkowy w Staremmieście.

C. k. sąd powiatowy

Staremmiasto 20 października 1881.

(7685 1—3) **Edykt.**

L. 2026. Wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana Waligórę i Karola Waligórę, by do spadku po zmarłym w Starym Sączu dnia 7 lutego 1879 ojcu swoim Ludwiku Waligórze w ciągu roku od daty niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosili, inaczej bowiem według §. 131 ustawy z dnia 9 sierpnia 1854 Nr. 208 Dz. p. p. się postąpi.

C k. sąd powiatowy

Stary Sącz dnia 28 czerwca 1881.

(7730 1—3) **Edykt.**

L. 5830. Na zaspokojenie wierzytelności Didoj Walentina wynoszącej 153 zł. będzie w sądzie tutejszym przeprowadzoną 1 grudnia 1881 licytacyjna sprzedaż tab. realności dłużnika Wacława Weis pod ld. 26 w Ottenhausen położonej.

Wadyum wynosi 5% ceny wywołania 1470 zł Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny w registraturze do przejrzenia.

Janów 30 września 1881.

(7817 1—3) **Edykt.**

L. 26518. C. . sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 62 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Pinkusa Herzoga kupca na Kaźmierzu w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach. w których ordyn konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. radcę sądu krajowego Korytowskiego, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. Dr. Artura Leo w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17 listopada 1881 przed komisarzem konkursowym naznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 12 stycznia 1882 w c k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konk. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na termini na 15 lutego 1882 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski, co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłaża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli. którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków 2 listopada 1881.

(7831 1 3) **Obwieszczenie.**

L. 3153. W dniach 6 grudnia 1881 10 i 24 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 70 subrep. 27 w Podbużu położonej dłużnika Anny Luciow i masy spad. po Pyłypie Luciów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 81 zł w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków wtutejszej registrzaturze.

C. k sąd powiatowy

Podbuż dnia 12 października 1881.

(7827 1 3) **Edykt.** L. 3781.

W dniach 23 stycznia, 23 lutego i 23 marca 1882 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Andrecha i Pałaszki Smachów własnej pod Nk. 17 w Grabowie, powiecie Kamioneckim. położonej nietabularnej celem zaspokojenia sumy 54 zł. 5 ct. w. a. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Busku.

Cena wywołania 135 zł. w. a. wadyum 10 pr.

Protokół opisania i oszacowania tudzież resztę warunków w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć lub odpisać można.

C. k. sąd powiatowy

Busk dnia 30 września 1881.

(7818 1—3) **Edykt.**

L. 4442. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie w sprawie c k. uprzyw. gal. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Mojżeszowi Reder o 1053 zł. 80 ct. czyni wiadomo że na dniu 12 grudnia 1881, o godzinie 9 przedpołudniem nastąpi sprzedarz realności dłużnika w Husiatynie pod l. 15 położonej.

Cenę wywołania czyni kwota 245 zł. wa.

Husiatyn d. 20 października 1881.

L. 47332. **Ogłoszenie.** (7839)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Natan Mayer właściciel młyna parowego i piekarni we Lwowie w przekładzie niemieckim: „Natan Mayer Dampfmühle und Bäckerei Eigenthümer in Lemberg" w rejestr handlowy dla firm pojedynczych dnia 24 października 1881 został wpisany i przy niej uwidoczniono, ze właściciel tej firmy Natan Mayer takową swem imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie.

Lwów 29 października 1881.

(7825) **Kundmachung.**

Z. 73 Im Konkurse des Osias Laimerer wird zur Liquidirung der nach Abhaltung der allgemeinen Liquidirungstagfahrt von mehreren Handelsfirmen angemeldeten Forderungen ferners zur Feststellung der Ansprüche des Massevewalters Abraham Hartmann auf Belohnung und Ersatz der vor im bestrittenen Auslagen und endlich zur Genehmigung oder Bemanglung der von dem Massaverwalter gelegten Rechnung die Tagfahrt auf den 30 November 1881 Vormittags 10 Uhr vor dem Konkurskommissär bei diesem k. k Kreisgerichte angeordnet. Tarnopol den 2 November 1881

(7804) **Ogłoszenie.**

L. 7923. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi jako trybunał prasowy po wysłuchaniu wniosku c. k. Prokuratoryi Państwa orzeka w myśl §. 493 pk., iż artykuły umieszczone w Nr. 19 „Osy" z dnia 25 października 1881 zawierają istotę czynów karygodnych a mianowicie *a* „Kronika" od słów „Siłami rozsadku" do „siła woli narodu daleko silniejszą jest" dalej w ustępie „Widzimy więc jasno i dobitnie, jak każdy naród" aż do słów „gdyż połączonemi siłami najskuteczniej działać można," zbrodni zakłócenia spokoju publicznego z §. 65 a uk., *b* artykuł na stronie 3ciej „Pytania i odpowiedzi" w ustępie „Rabina sadogórskiego bo onby Niemców nauczył fabrykować ruble" znamiona występku § 302 uk , *c* artykuł na str nie 5ej od „Cała złość partyi Stańczykowskiej" aż do słów „Wydał jako spólników" występek §. 300 u. k. i że dalsze rozszerzanie pisma tego jest wzbronione i na zasadzie §. 492 postanawia, że zabrany nakład ma być zniszczony.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 30 października 1881.

(7741) **Ogłoszenie.** L. 46036.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych przy firmie Dr. Tytus Zarzycki aptaka we Lwowie, dnia 14 października 1881 uwidoczniono, że firma ta w skutek wydzierżawienia apteki wygasła.

Lwów dnia 22 października 1881.

(7661) **Obwieszczenie.**

L 11184. C. k Sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza iż dnia 8. października 1881 wpisaną została do rejestru handlowego dla spółek zarobkowych i gospodarczych firma „Spółka rolnicza w Sanoku zarejestrowana z ograniczoną poręką" z następującym statutem:

a) Spółka ta opiera się na statucie uchwalonym w Sanoku dnia 10. sierpnia 1881.

b) przedmiotem spółki jest: *a*) dostarczanie członkom zaliczek w gotowiźnie potrzebnej do obrotu w gospodarstwie rolniczem, rolniczo przemysłowem i leśnem za opłatą umiarkowanego procentu na produkta rolnicze albo leśne, albo z temi w związku zostające, spółce w komis oddane; *b*) pośredniczenie w nabywaniu i sprzedaży na zasiew potrzebnego zboża i nasion lub wymianie tychże; *c*) pośredniczenie w nabywaniu, przedaży lub wymianie potrzebnych w gospodarstwie maszyn lub narzędzi i branie w komis wszelkich wyrobów krajowych i zagranicznych rolnikom przydać się mogących; *d*) ułatwianie członkom i pośredniczenie w kupnie i przedaży produktów rolnictwa, leśnictwa i z temi w związku zostających; *e*) pośredniczenie przy kupnie i przedaży całości lub parcel, niemniej wydzierżawianie dóbr ziemskich z majątkiem ziemskim w łączności zostających; *f*) w wypadkach potrzeby gotowizny może spółka przyjmować gotowe pieniądze na lokacye, za które procenta opłacać będzie; *g*) czas trwania spółki jest nieograniczony.

c) Dyrekcyę towarzystwa składają trzej dyrektorowie.

d) Wszelkie ogłaszania i zawiadomienia w sprawach towarzystwa wychodzić będą pod firmą spółki i będą podpisywane przynajmniej przez dwóch członków dyrekcyi. Zaproszenia na ogólne zgromadzenia nastąpi przez jednorazowe ogłoszenie w jednym z dzienników lwowskich, podpisane przez przewodniczącego i sekretarza rady nadzorczej;

e) Dyrekcya podpisuje spółkę. Podpis za spółkę wykonuje się w ten sposób iż podpisujący pod firmą spółki wypisaną lub wyciśniętą swoje podpisy dołączają. Do ważności zobowiązania w obec osób trzecich potrzeba podpisów przynajmniej dwóch dyrektorów

f) Ogłoszenia publiczne od spółki, umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

g) Udział każdego członka ustanowiono najmniej na 50 zł. a najwięcej na 5000 zł.; udział ten ma być spłaconym albo w całości przy wstąpieniu do spółki, albo najpóźniej w 10 dni po wstąpieniu, albo też w 4 równych kwartalnych z góry spłacać się mających ratach; przy znaczniejszych deklaracyach udziałów można takowe spłacać w liczniejszych kwartalnych, zawsze atoli ściśle określonych i z góry spłacać się mających ratach. Z udziałami w kwotę 5000 zł. przenoszącemi mogą przystąpić tylko prawnie uznane korporacye za przyzwoleniem rady nadzorczej.

Za wypełnienie i dotrzymanie wszelkich za spółkę rolniczą przyjętych zobowiązań, o ileby fundusze spółki takowe nie pokrywały, odpowiadają członkowie spółki nietylko swojemi udziałami, lecz także jeszcze pięciokrotną kwotą wysokości wziętych udziałów.

Przemyśl dnia 19. października 1881.

(7838) **Ogłoszenie.** L. 19306.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k i §. 37 u p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 21 czasopisma „Przełom" z dnia 16/28 października 1881 pod napisem „Rozbrat" zawiera znamiona występku z §. 302 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 5 listopada 1881.

(7822) **Ogłoszenie.**

L. 63. C. k Sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Czerniec dnia 15 listopada 1881 rozpoczyna

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Stary Sącz dnia 5 listopada 1881.

(7729 1—3) **Edykt.**

L 2291. C. k Sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Kwokę syna Józefa z Bratkowic, iż dla niego w sprawie egzekucyjnej Barucha Rauba pto 9 zł. 15 ct z przyn. ustanowiono kuratora w osobie Tomasza Lisa przełożonego gminy Bratkowice i takowemu doręczono tutejszo sądową rezolucyę z dnia 26 stycznia 1881 l. 257 zezwalającą na egzekucyjną intabulacyę sumy 9 zł. 15 ct. w. a. z przyn. w stanie biernym realności wykazem hipotecznym l. 115 dla gminy Bratkowice objętej, egzekuta Jakóba Kwoki własnej.

Głogów 31 sierpnia 1881.

(7792 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 21202. Podaje się do publicznej wiadomości, iż na dniu 17 listopada 1881 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie publiczna licytacya ustna w celu wydzierżawienia następujących stacyi mytniczych, a mianowicie:

Nr. porz.	Nazwisko		Taryfa		Cena wywołania wynosi
	stacyi mytniczej i jej właściwości	biegu drogi omyconej	myta drogowego za	myta mostowego wedle klasy	
			Kilometrów		złotych
1	Myto drogowe Tarnów	główna wiedeńska	24	—	5429
2	Myto drogowe i mostowe Pilzno	dtto	16	III	3847
3	Myto drogowe i mostowe Jaworze	droga Jasło-Pilzneńska	8	III	5420

Od 1 stycznia 1882 począwszy na rok 1882 albo i 1883 lub też i na 1884, a to pod temi samemi warunkami, jakie postanowione zostały reskryptem wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 9 sierpnia 1881 l. 36773.

Pisemne oferty można także wnosić do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie, najdalej w dniu 16 listopada 1881 do 2 godziny po południu, które zaopatrzone być mają porękznem, wynoszącem szóstą część ceny wywołania i stęplem na 50 ct. Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie.

Tarnów dnia 2 listopada 1881.

(7542 2—3) **Edikt.**

Zl. 9252. Von Seite des k. k. Kreisgerichtes in Kolomea wird hiemit bekannt gemacht, daß unterm 24 September 1881 Zl. 9252 hiergerichts die Klage zum schriftlichen Verfahren des Stefan Warteresiewicz, Schaja Kohn und Salamon Marmorosch gegen 1) die liegende Masse nach Carl Radliński durch einen zu bestellenden Curator ad actum. 2) Die k. k. priv. Aktiengesellschaft für Zuckerfabrikation in Galizien in Liquidation durch den Direktor Th. Bredt in Ottynia. 3) Josef Plank und 4) Süssie Haber beide letzteren unbekannten Aufenthalts durch Curator und Edikt, wegen Löschung der auf dem Gute Kamionka wielka sammt Zugehör sub Dom 244 p. 176 n 68 on und n. 76 on intabulirten Pachtrechte, so wie der im Lastenstande derselben als Last sub n. on. 1 und n. on. 3 intabulirten und sub. n. on. 5 praenotirten Rechte und Verbindlichkeiten überreicht wurde, und daß für die Belangte liegende Masse nach Carl Radliński und für die unbekannten Wohnortes sich befiindenden Mitbelangten Josef Plank und Sussie Haber ein Curator ad actum in der Person des Adv. Dr. Dębicki mit Vertretung des Adv. Dr. Freudenberg bestellt wurde.

Hievon werden die unbekannten Erben des Carl Radliński und die unbekannten Wohnortes sich befindenden Mitbelangten Josef Plank und Süssie Haber verständigt, und die Letzteren anfgefordert, ihren Wohnort dem Gerichte anzugeben, dem für sie bestellten Curator ihre Behelfe mitzutheilen oder einen anderen Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen.

Kolomea am 29 September 1881.

(7645 2—3) **Edykt.**

L. 1375. C. k. Sąd powiatowy w Brzostku podaje do wiadomości, że w dniu 11go lipca 1848, umarł w Januszkowicach Jędrzej Owsiak bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia z pozostawieniem spadkobierców, z których spadkobierca syn Paweł Owsiak z miejsca pobytu sądowi wiadomy nie jest.

Sąd powiatowy wzywa tedy Piotra Owsiaka, by w przeciągu roku jednego, licząc od dnia niżej wyrażonego, w tutejszym sądzie się zgłosił i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek z dziedzicami oświadczonymi i z kuratorem Pawła Owsiaka, Wawrzyńcem Ogrodnikiem przeprowadzony będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Brzostek dnia 11 kwietnia 1881.

(7642 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 13511. Samborski c. k. sąd obwodowy czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Steirnheima odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 22 grudnia 1881 dnia 26 stycznia 1882 i dnia 9 marca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 9/214 w Gromadzie Powtórnej w Samborze położonej, dłużnika Mateusza Mitek własnej, protokołem de praes. 11 czerwca 1879 l. 8791 zastawniczo opisanej, a protokołem de praes. 4 grudnia 1880 l. 17642 przymusowo ocenionej, pod następującemi warunkami.

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 265 zł. w. a. a wadyum kwotę 26 zł. 50 ct w. a.

2. Realność ta będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sambor dnia 18 października 1881.

(7686 2—3) **Edykt.**

L. 7587. C. k. Sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 116 zł. z 6 prc. odsetkami, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi przez Herscha Bettiga przeciw Janowi Schmalenbergerowi wywalczonej prz dsięwziąmie w tusądowej kancelaryi w dniach 15 grudnia 1881 i 19 stycznia 1882 każdokrotnie o godzinie 10tej rano przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 39/40 rep. 15 w Mostach, Starostwie lwowskiem położonej, ciało tabularne stanowiącej, ut Dom. Tom. I pag. 1 n. 2 haer.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1710 zł., zakład wynosi 171 zł.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 19 stycznia 1882 o godzinie 3 po południu.

Dla małoletnich Oleksy Duba, Maryi Dub, Tanki z Dubów Dmytryk i wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dniu 13 maja 1881 uzyskali, ustanawia się pana Karola Berchardа c. k. notaryusza ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 30 września 1881.

(7652 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 13432. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 53 zł. 77 ct. i 15021 zł. 74 ct w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 16 grudnia 1881, 20 stycznia i 17 lutego 1882 o godz. nie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Małowody wedle wykazu hipotecznego 199 kart B. poz. 11 i 12 do Mojżesza Ratha i Emila Ratha należących.

Cena wywołania, poniżej której dobra te sprzedane nie będą 76910 zł.

Wadyum 7691 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 10 lipca 1881 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. Dr. Horowitza, a p. adw. Dr. Frühlinga zastępcą tegoż.

Tarnopol dnia 17 października 1881

(7659 2—3) **Edykt**

L. 8406. Celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Billeta w kwocie 84 zł. w. a. z pn. rozpisuje c. k. sąd obwodowy egzekucyjną sprzedaż ¼ części realności pod l. k. 91 w Przemyślu na Mniszu położonej, dłużnika Michała Korzeniowskiego własnej, w dniu 9go grudnia 1881, i w dniu 12 stycznia 1882, zawsze o godzinie 10tej przed południem w gmachu tutejszego sądu w biurze Nr. 1 w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 214 zł. 50 ct. w. a. wyprowadzona, zakład wynosi kwotę 21 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i wyciąg tabularny rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd obwodowy.

Przemyśl 17 września 1881.

(7762 2—3) **Konkurs**

L. 18562. Na posadę c. k ekspedyenta pocztowego w Turce, pod Kołomyją, za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł z poborami płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu w drodze ugody wypośrodkować się mającego za posłańca do każdego przez tę miejscowość przechodzącego pociągu kolejowego.

Podania należy wnieść do czterych tygodni w c. k Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 3 listopada 1881.

(7653 2—3) **Edykt.**

L. 5669. W dniach 16 stycznia, 17 lutego i 16 marca 1882 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realność Bartka i Apolonii Piorunów własnej pod Nk. 65 Mazierni karans iej ad Niernanów w powiecie Kamioneckim położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 138 zł. z np. na rzecz Jakóba Schnapfa.

Cena wywołania 476 zł. 50 ct. w. a. wadyum 10%

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Akt opisania i oszacowania mozna przejrzeć lub odpisać w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Busk 30 września 1881.

7655 2—3) **Edykt.**

L. 3213. C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże odbędzie się egzekucyjna publiczna licytacya należącej do Józefa i Anny małżonków Wachs połowy części realności włościańskiej w przedmieściu Dynowskiem pod lk. 260 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wierzytelności Walentego Skałtuby w kwocie 224 zł. w. a. z. p. n w trzech terminach t. j. dnia 14 grudnia 1881, dnia 18 stycznia 1882 i dnia 22 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 300 zł. w. a

Wadyum 30 zł w. a.

Protokół zastawnego opisania, ocenienia i resztę warunków sprzedaży tej połowy części realności można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Dubiecko dnia 8 września 1881.

(7778 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4081. W Baligrodzkim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w sprawie Icka Sommera przeciw Jaśkowi Czarneckiemu o 52 zł. 40 ct., egzekucyjna sprzedaż realności w Bukowcu pod Nd. 32 położonej, ciała tabularnego, niestanowiącej w trzech terminach 22 listopada, 22 grudnia 1881 i 20 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cena szacunkowa 140 zł., wadyum 14 zł.

Akt opisania i oszacowania, jako też warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.

Baligród 25 sierpnia 1881.

(7769 2—3) **Konkurs.**

L. 17869. Przy sądzie powiatowym w Rozwadowie opróżnioną została posada kancelisty w XI randze z płacami systemizowanemi.

Podania o tę posadę kancelisty w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 8 listopada 1881 do Prezydyum sądu obwodowego w Rzeszowie.

Z Rady c. k. Sądu krajowego wyższego.

Kraków 26 października 1881.

(7782 2—3) **Edykt.**

L. 24219. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 200 zł. z większej 230 zł. w. a. pochodzącej, dozwolono ts. uchwałą z dnia 11go pazdziernika 1881 l. 24219 na rzecz gminy miasta Drohobycza przymusową publiczną sprzedaż hipotecznej realności pod l. k. 73 d./188 n. na Zawieżnem w Drohobyczu położonej, Jana Merynowicza własnej, która na terminach 17 listopada 1881 i 22 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej rano w BN. 6 przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 847 zł. 80 ct. w. a., wadyum zaś wynosi 10 prc. tejże ceny wywołania.

Gdyby przy pierwszym lub drugim terminie licytacyjnym realność na licytację wystawiona za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, w takim razie wyznacza się termin do ustanowienia warunków lżejszych w myśl §. 148 post. sąd. na dzień 9go stycznia 1882 o godz. 9tej rano w BN. 6 z tem, że nieobecni na tym terminie wierzyciele hipoteczni uważani będą za przystępujących do uchwały powziętej przez większość obecnych na tym terminie wierzycieli hipotecznych.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i akt ocenienia realności można przejrzeć w tusąd. registraturze.

O tem zawiadamia się strony interesowane, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 18go września 1881, jako dniu wydania wyciągu tabularnego, prawo hipoteki na sprzedać się mającej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego kuratora pana adw. dra Fruchtmanna.

C. k Sąd powiatowy.

Drohobycz 11 października 1881.

(7776 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2378. Pan prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na czwartą zwyczajną tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 grudnia 1881 o godzinie 9 przed południem otwarte będą prezydenta c. k. sądu obwodowego Ryszarda Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczące go c. k. radców sądu krajowego Jana spławińskiego, Jana Daneckiego, Pawła Mossora, Adolfa Horę i Józefa Konckiego.

Prezydyum sądu obwodowego.

Tarnów 2 listopada 1881.

(7767 2—3) **Edykt.**

L. 4140. Dnia 6 grudnia 1881 o 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 321 w Krynicy położonej, Mojżesza Rösslera własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Racheli Ameisen w kwocie 469 zł. 14 ct.

Cena szacunkowa 2650 zł.

Wadyum 265 zł.

Reszta warunków w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Krynica 17 października 1881.

(7763 2—3) **Konkurs.**

L. 1311. Celem stałego obsadzenia ogłasza się niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie w rzeszowskim okręgu szkolnym, a mianowicie:

I. w powiecie rzeszowskim:

Przy szkołach etatowych jednoklasowych w Babicy, w Połomyi, w Kąkolówce, w Zaczerniu, w Swilczy, w Godowej i w Mrowli z płacą roczną po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem;

II. w powiecie Łańcuckim:

Przy szkole 4 klasowej męzkiej w Leżajsku posada kierownika z płacą w kwocie rocznej 500 zł. i wolnem pomieszkaniem, tudzież przy szkołach jednoklasowych w Grząsce, w Krzeczowicach (znajomość języka ruskiego) i w Wysoce z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o te posady mają wnieść należycie udokumentowane podania wraz z wykazami służbowymi do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do 13 grudnia b. r

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

W Rzeszowie d. 26 października 1881.

(7188 2—2) **Edykt.**

L. 11255. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecnego Herza Achnera, przedtem w Serecie zamieszkałego, że przeciw niemu uchwałą z dnia 5 października 1881 l. 11189 na mocy wekslu z daty Sereth 12 stycznia 1881 na 1046 zł. w. a. opiewającego, na prośbę Joela Halperna nakaz zapłaty resztującej sumy 888 zł. z 6 prc. od 13 lipca 1881 i kosztami 8 zł. 17 ct., wydanym i ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr Katzenellenbogenowi, z zastępstwem adw doktora Wurzla w Stanisławowie doręczonym został, któremu Herz Achner swą informacyę przesłać lub innego pełnomocnika sądowi wskazać ma.

Stanisławów 7 października 1881.

(7777 2—3) **Edykt.**

L. 7225. C. k. Sąd powiatowy miej. del. Rzeszowski podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 30 listopada, 22 grudnia 1881 i 30go stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10tej z rana odbędzie się w gmachu tut. sądu celem zaspokojenia resztującej należytości Herscha Habera w kwocie 107 zł. z pn., przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Przybyszówce położonej, l. wyk. hip. 139 objętej, oraz połowy realności w Przybyszówce położonej l. wyk. hip. 140 objętej, Tomasza i Agnieszki małż. Koconiów własnej.

Cenę wywołania wynosi suma szacunkowa 1440 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

Rzeszów 20 sierpnia 1881.

(7189 2—2) **Edykt.**

L. 11256. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecnego Herza Achnera przedtem w Serecie zamieszkałego, że przeciw niemu uchwałą z dnia 5go października 1881 l. 11190 na mocy wekslu z datu Sereth 12 stycznia 1881 na 1045 zł. w. a., opiewającego na prośby Joela Halperna nakaz zapłaty resztującej sumy 888 zł. 6 prc. od 13 lipca 1881 i kosztami 8 zł. 17 ct. wydanym i ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Katzenellenbogowi, z zastępstwem adw. dra Wurzla w Stanisławowie, doręczonym został, któremu Herz Achner swą informacyę przesłać lub innego pełnomocnika sądowi wskazać ma.

Stanisławów 7 paźdriernika 1881.

(7781 2—3) **Edikt.**

Zl. 7079. Das k. k. Bezirksgericht in Brody macht kund, das in der Exekutionssache der Judith Ponikwer gegen Franz Piasecki zur Hereinbringung der Summe per 130 fl. ö. W. sNG. behufs exekutiver Veräußerung der dem Schuldner Franz Piasecki gehörigen Realitäts Antheile sub. tab. Nr. 1295 in Brody im Wege der öffentlichen Versteigerung der dritte Lizitationstermin auf den 24 November 1881 um 10 Uhr Vormittags im Bureau Nr. 5 festgesetzt wurde.

Den Ausrufspreis bildet der Betrag 1310 fl. ö. W

Das Vadium beträgt 5 Proz. des Ausrufspreises

Für alle diejenigen Gläubiger welche nach Ausfertigung des diesfälligen Tabularauszuges an die Gewähr der fraglichen Realitätsanteile gelangen sollten und für alle diejenigen, welche den Lizitationsbescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt erhalten wurde der Curator in der Person des Advokaten Dr. Weisstein in Brody bestellt.

Die übrigen Bedingungen können in der hg. Rigistratur eingesehen werden.

Brody am 3 September 1881.

(7711 —3) **Konkurs.** L. 3314.

W c. k. zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie jest do obsadzenia trzy po ady dozorców więziennych pierwszej klasy z roczną płacą 300 — tudzież jedna posada dozorcy drugiej klasy z roczną płacą 260 zł. jako też 25 procentowym dodatkiem aktywalnym, dzienną porcyą chleba pomieszkaniem w koszarach dla nieżonatych, a dodatkiem na pomieszkanie 30 zł. rocznie dla żonatych, nareszcie ubraniem skarbowem wedle przepisu.

Nominacja nastąpi prowizorycznie, a po upływie roku stanowczo, gdy mianowani odpowiedzą zupełnie powołaniu swemu.

Ubiegający się o te posady mają się przedewszystkiem wykazać certyfikatem, że podług ustawy z d. 19 kwietnia 1872 (dz. u. p. XXXIX — 98.) prenotacyę do służby rządowej uzyskali, tudzież że posiadają dokładną znajomość języków krajowych, niemiej biegłość w czytaniu i pisaniu, i że nie przekroczyli jeszcze normalnego wieku. Kompetenci we Lwowie mieszkający mają świadectwem lek. zakładu karnego, inni zaś świadectwem lekarza w rządowej służbie stojącego udowodnić, że do służby dozorcy więziennego są fizycznie zdolni, nareszcie mają się wykazać czem się obecnie trudnią.

Na kompetentów którzy posiadają wykształcenie w jakiemkolwiek rzemiośle, tudzież na nieżonatych i młodszych wezmie się szczególny wzgląd.

Podania własnoręcznie pisane, mają być wniesione w przepisanej drodze do podpisanej Dyrekcyi najdalej do 12 grudnia 1881.

C. k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn

Lwów dnia 1 listopada 1881.

7665 —3) **Edykt**

L. 5110. C. k. Sąd powiatowy w Staremmieście zawiadamia niniejszem, że celem wydobycia dłużnej kwoty 13 zł. 89 ct., 81 zł. 25 ct., 81 zł. 25 ct. i 81 zł. 25 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Abrahama Lama egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 215 w Strzyłkach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, a to w dniach 9 grudnia 1881, 12 stycznia i 14 lutego 1882, każdym razem o godz 10 przed południem w tutejszym sądzie z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 300 zł., wadyum 30 zł. a. w.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż i akt opisania i oszacowania można przejrzeć w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 30 września 1881.

(7666 —3) **Obwieszczenie**.

L. 5868. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście zawiadamia niniejszem, że celem wydobycia dłużnej kwoty 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz Pi tra Baranieckiego na dniach 21 grudnia 1881, 19 stycznia i 22 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 134 rep. 43 i 93 w Woli koblanskiej położonej, dłużniczki Katarzyny Toporowicz 2o Kmieć własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 28 sierpnia 1880 l. 4425 ocenionej z tem, że na pierwszych dwóch terminach sprzedaż się mająca realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa 550 zł.

Wadyum zaś 55 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne jako tez akt opisania i ocenienia powyższej realności można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 28 maja 1881.

(7583 —3) **Edykt**

L. 45833. C k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu B. Berlowi Zahldeszter, że przeciw niemu został dnia 14go października 1881 do l. 45833 na rzecz Izaka Nissona Karl wydanym nakaz zapłaty reesztującej sumy wekslowej 23 zł. 24 ct. z pn.

Gdy miejsce pobytu B. Berla Zahldeszter nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. Dr. O. Standa, a tegoż zastępcą adw. Dr Schaffa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem B. Berla Zahldeszter aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów 22 października 1881.

(7604 —3) **Obwieszczenie.**

L. 7507. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wzywa niniejszem niewiadomego posiadacza weksluz daty Brody 18 lut go 1868 na 1020 złr. 30 ct. w. a. opiewającego w sześć miesięcy od daty płatnego na zlecenie Mojżesza Barasza przez Chaima Witkowera wystawionego, a przey Chaję Katzenellenbogen firmę handlową w Brodach akceptowanego ażeby w przeciągu 45 dni takowy c. k. sądowi obwodowemu w Złoczowie albo przedłożył, albo swe zarzuty dotyczne wniósł w tym samym terminie, albowiem w razie przeciwnym weksel ten za amortyzowany uznanym zostanie.

Złoczów 1 października 1881.

(7391 —3) **Edikt.**

Z. 8987 Von Seite des k. k. Kreisgerichtes in Kolomea, wird hiemit bekannt gemacht, daß unterm 15 September 1881 z. Z. 8987, wurde daselbst die Klage zum schriftlichen Verfahren des Moses Mendel Spindel unter Beitritt des Moses Rosenstreich wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Paja Schwitkes, wegen Löschung der zu Gunsten der Letzteren im Lastenstande der Realität CNr. 378 und top. Nr. 294/378 Stdt. Kolomea laut Dom. III. pag. 265 n. 1. on. intabulirten Rechte überreicht, und daß für die unbekannte Belangte ein Curator in der Person des Hr. Adv. Dr. Freudenberg bestellt wurde.

Die unbekannte Belangte Paja Schwitkes wird hiemit anfgefordert, dem Gerichte, oder dem bestellten Curator ihr Aufenthaltsort anzugeben, dem Letzteren ihre Behelfe mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen.

Kolomea, am 22 September 1881.

(7756 —3) **Obwieszczenie.**

L. 8352. Celem zaspokojen a wierzytelności Franciszka Geringa w kwocie 120 złr. w. a. i 15 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa licytacya na sprzedaż realności pod l. 53 na Kruczajówce w Stryju wedle Dom VII pag. 209 n. 6 haer Jana Tresslera, właściwie tegoż spadkobierców własnej, ku czemu wyznacza się dwa termina na dzień 24 listopada i dnia 22 grudnia 1881 o godzinie 10 rano, na których realność rzeczona tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedaną być może.

Gdyby sprzedaż na tych dwóch terminach nie nastąpiła wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 29 grudnia 1881 o godzinie 9 rano.

Cenę wywołania stanowi kwota 2768 zł. 50 ct.

Zakład 280 zł. w. a.

Dla wierzycieli, którzyby po 7 czerwca 1881 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała doręczoną nie została ustanowiono kuratorem adw Dr. Fruchtmana ze Stryja.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj dnia 26 lipca 1881.

(7748 —3) **Edykt.**

L. 12510. W dniach 9 listopada, 12 grudnia 1881 i 11 stycznia 1882 o godzinie 10tej rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 32/23 rep. 18 w Głęboce położ nej, w nowej księdze gruntowej dla gminy Głęboka zaprowadzonej, wyk. hip. l. 18 objętej Józefa Huńka własnej, w sprawie c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Michałowi Huńka i spadkobiercom śp. Anny Huńka, a to: Michałowi, Józefowi i Grzegorzowi Huńkom, Maryi Pacholewskiej, Eufrozynie Pukacz, Katarzynie Sienica i Tekli Bortnik pto. 304 zł. w. a. z prz.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1000 zł., wadyum 100 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za, lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miejs. deleg. Sąd powiatowy.

Sambor 30 września 1881.

(7627 —3) **Edikt.**

Z. 44745 Seitens des Lemberger k k Landesgerichtes werden hiemit die Inhaber der angeblich abhanden gekommenen Einlagebüchel der gal. Sparkassa in Lemberg:

1. Nr. 31151 über 200 fl ö. W. ausgestellt im November 1877 auf den Namen des B. Rappaport

2. Nr. 19617 über 100 fl ausgestellt im Mai 1878 auf den Namen Henriette Rappaport aufgefordert, solche binnen sechs Monaten vom Tage des Ediktes um so gewisser vorzubringen, als sonst die genannten Sparkassabüchel für nichtig gehalten und die ausstellerische Sparkassa darauf ihnen Rede und Antwort zu geben nicht mehr gehalten werden würde. Lemberg, am 15 Oktober 1881.

(7644 —3) **Obwieszczenie.**

L. 2361. W Baligrodzkim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w sprawie Izaaka Löffelstiela cessyonaryusza Mojżesza Felda przeciw Andryjowi Diak o 20 zł., egzekucyjna sprzedaż realności w Strebowiskach pod Nk. 3 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w terminach 22 listopada, 22 grudnia 1881 i 20 stycznia 1882 zawsze o godzinie 10tej przed południem.

Cena szacunkowa 60 zł., wadyum 6 zł. wal. austr.

Akt opisania i oszacowania jakoteż warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Baligród 20 maja 1881.

(7749 —3) **Edykt.**

L 10271. W dniach 10 listopada i 7 grudnia 1881 i 10 stycznia 1882 o godzinie 10tej rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 212 w Kulczycach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w spr wie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Janowi i Annie Kulczyckim Hust pto. 26 zł w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 900 zł., wadyum 90 zł.

Na piewszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 30 września 1881.

(7643 2—3) **Edykt.**

L 9987. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Eliasza Leistena, że w sprawie Berla Bernsteina przec w Herszowi Kochane pto. 1500 zł. m. k. z pn zamianowano dla niego kuratorem adw. Dr Psarskiego i temuż uchwałę z dnia 3 marca 1881 l. 2451 dla Eliasze Leistena przeznaczoną, doręczono.

Zaleca zarazem Eliaszowi Leistenowi, ażeby kuratorowi informacyi celem możliwego wniesienia środka prawnego, przeciwko rzeczonej uchwale udzielił, lub innego pełnomocnika sobie obrał i o tem sądowi do niósł, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniechania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie d. 15 września 1881.

(7800 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2753. W dniach 6 grudnia 1881, 10 stycznia i 24 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. kons. 71 subr. 106 w Urożu położonej, dłużnika Pawła Wołoszczu, recte ogrodnik własnej, w tut jszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 133 zł. 76 ct. w. a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 11 października 1881.

(7795 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3353. W dniach 1 grudnia, 29 grudnia 1881 i 9 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze jawnego przetargu realności nietabularnej pod l. konsk. 1 subr. 24 w Rachini położonej, dłużnika Jana Krzypowskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 243 zł. 66 ct. w. a z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie

Cena szacunkowa i wywołania 100 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina dnia 30 września 1881.

(7728 2—3) **Edykt.**

L. 5382 Dnia 13 grudnia 1881, 27 stycznia, 21 lutego 1882, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 35 w Zawadzie uszewskiej wykazam hipotecznym księgi grunt. gminy 35 Zawady uszewskiej objętej, Karola Góraka własnej, na rzecz Karola Schmidta celem zaspokojenia 58 zł.

Cena szacunkowa 885 zł.

Wadyum 88 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C k. sąd powiatowy

Brzesko dnia 30 sierpnia 1881.

(7799 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 6379. C. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, że adwokat dr. Leo z Krakowa w urzędzie zarządcy, i adwokat dr. Hajes z Podgórza w urzędzie zastępcy zarządcy masy konkursowej Eliasza Joachimsmana z Wieliczki uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 7 października 1881 do l. 24099 zatwierdzeni zostali.

Zarazem wyznacza się ponowny termin do wyboru wydziału wierzycieli na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9tej z rana.

Wieliczka dnia 15 października 1881.

(7731 1—3) **Edykt.**

L 4069. C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Ozyasza Hofstädtera w kwocie 16 zł. z pn., realność pod l. k. 98 w Kupnie położona Stanisława Łączki własna, ciała tabularnego nie stanowiąca, w dniach 9 grudnia 1881, 10 stycznia i 10 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowo sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 90 zł., wadyum 9 zł. Bliższe warunki w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

Kolbuszowa dnia 26 października 1881.

(7710 1—3) **Edykt**

L. 8461. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i nazwiska spadkobierców pomarłego Franciszka Rachwała z Sredniego, że Jakób Dobrowolski wniósł przeciw pomarłemu pozew o oddanie wschodniej połowy realności nr. 93 w Sredniem, i że do rozprawy ustnej termin na dzień 16 grudnia 1881 10 godzina z rana wyznaczony został. Dla pomarłego pozwanego ustanowił sąd kuratora w osobie Karola Kesslera w Ropczycach i wzywa spadkobierców, aby środki obrony kuratorowi podali, inaczej wynikłe skutki sami przypisywać sobie by musieli.

C k. Sąd powiatowy.

Ropczyce dnia 18 października 1881.

(7698 1—3) **Edykt.**

L. 12243. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Romana Nowaka, że w sprawie Jadwigi Kijasowej o zaintabulowanie jej za właścicielkę $^3/_8$ części połowy realności n. 70 w Tarnowie, zapadła na dniu 16 września 1880 l. 12599 uchwała intabulacyą rzeczeczoną dozwalająca, którą uchwałę dla niego przeznaczoną doręczono jego kuratorowi adwokatowi dr. Forystowi.

Zaleca mu zarazem ażeby informacyę w celu wniesienia środka prawnego kuratorowi swemu udzielił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki zaniedbania tego przypisać będzie musiał.

W Tarnowie dnia 1 października 1881.

(7739 1—3) **Edykt.**

L. 45793. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 14 października 1881 do l. 45793 wniosła Eugenia Szczerban przeciw Jakóbowi Kusiewiczowi pozew o wykreślenie sumy 40 zł. z pn. wraz z adnotacyą odmownej uchwały ze stanu biernego realności pod n. $23^4/_4$ we Lwowie, na który to pozew wyznaczono termin do sumarycznej rozprawy na dzień 21 grudnia 1881 godzinę 11 przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jakóba Kusiewicza nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Balko kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Gajewski mianowany.

Wzywa się zatem Jakóba Kusiewicza, aby do swojej obrony służące środki kuratorowi kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 22 października 1881.

(7699 1—3) **Edykt.**

L. 5798. Dnia 13 grudnia 1881 o 10 godzinie rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności l. k. 76 subr. 21 w Jaworsku położonej, Wojciecha Jewuty i Maryanny z Jewutów Migdowej własnej, na rzecz lwowskiego Zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia 515 zł. 67 ct.

Cena wywołania 1000 zł., wadyum 100 zł. Akt zastawniczego opisania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 sierpnia 1881.

(7755 1—3) **Edykt.**

L. 10109. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu czyni niniejszem wiadomem, że na dniu 15 marca 1863 zmarła beztestamentalnie w Bukowinie Maryanna Łukaszczyk.

Gdy sądowi miejsce pobytu córki jej Agnieszki Jędrzejak nie jest wiadomem, przeto się ją wzywa, aby się w przeciągu roku do spadku niniejszego zgłosiła, gdyżby w razie przeciwnym ze zgłoszonymi spadkobiercami i kuratorem dlań ustanowionym przeprowadzonym został

Nowytarg dnia 13 grudnia 1881.

(7680 1—3) **Edykt.**

L. 5095. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie ustanawia dla miejsca pobytu niewiadomego Markusa Rebhana w sprawie egzekucyjnej Judy Arona Bellera przeciw temuż pto. 307 zł. 50 kr. kuratora w osobie adw. Dr. Reinesa z zastępstwem adw. Dr. Bindera.

O tem zawiadamia się Markusa Rebhana z wezwaniem, aby rzeczonemu kuratorowi co potrzebado strzeżenia odnośnych praw udzielił, lub aby innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wskazał.

Rzeszów 30 września 1881.

(7688 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 2704. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce wzywa Leona Saszewskiego, o którym od roku 1866 nie jest wiadome czyli przy życiu pozostaje by w przeciągu roku o życiu swem i miejscu pobytu sądowi, lub ustanowionemu dlań kuratorowi Janowi Dziedzicowi w Wieliczce doniósł, gdyż w przeciwnym razie jako zmarły uznanym, a spadek po nim prawnym spadkobiercom przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Wieliczka dnia 30 czerwca 1881.

(7821 1—3) **Obwieszczenie**

L. 8918. C· k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 5 grudnia 1881, 9 stycznia i 13 lutego 1882 r. każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 46 w Maziarni położonej stanowiącej ciało hipot. wykazem lp. 156 objęte.

Zakład wynosi 40 zł. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Nisko 29 października 1881.

(7814 1—3) **Edykt.**

L. 6056. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw masie spadkowej po Fediu Holiniaczu pto 100 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 listopada, 29 grudnia 1881 i 30 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. 144 rep. 36 w Jabłonce wyżnej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 250 zł., wadyum 25 zł. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Turka dnia 20 września 1881.

(7828 1—3) **Edykt.**

L. 22293. Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że celem przeprowadzenia dozwolonej t. s. uchwałą 25 sierpnia 1877 l. 9750 publicznej sprzedaży realności pod l. k. 36 subrep. 257 w Borysław u po łożonej do dłużnika Abrahama Izraela Nürzberga należącej, ciała tabularnego niestanowiącej, według protokołu de pr. 25 kwietnia 1873 l. 3777 zastawniczo opisanej, a wedle protokołu de pr. 7 lutego 1875 l. 1488 egzekucyjnie oszacowanej ku zaspokojeniu reształącej sumy 230 zł. w. a. z pn. po odtrąceniu kwoty 73 zł. 50 ct. w. a. rozpisuje się na rzecz Bernarda Goldberga 3 terminy licytacyjne, a mianowicie: 15 listopada, 15 grudnia 1881 i 19 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 9 rano w B. Nr. II.

Wartość szacunkowa stanowi kwotę 306 zł. w. a.

Wadyum 10 pr. od tego.

Warunki licytacyjne i protokoły oszacowania i zastawniczego opisania są w tusądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz 6 października 1881.

(7832 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3716. W dniach 21 listopada, 22 grudnia 1881 i 23 stycznia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. kons. 109 subr, 41 w Dubie powiatu Dolińskiego położonej, dłużników Małanki i Romana Huculów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 86 złr. 76 ct. w. a. z pn. z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 150 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Rożniatów 30 października 1881.

(7823 1—3) **Edykt.**

L. 3907. C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi zawiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Liepy Herscha Metha przeciw spadkobiercom zmarłego Józefa Majesa o 100 dukatów z przynależytościami odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację części realności pod l. $65^{1}/_{5}$ w Żółkwi położonej, na dniu 11 listopada i 9 grudnia 1881 o 10 godzinie przed południem za lub wyżej ceny szacunkowej 369 zł. 98 ct w. a.

Wadyum wynosi 55 zł 48 ct. w. a.

Reszta ceny kupna ma być złożoną w 14 dniach po prawomocności aktu licytacyi.

W razie niesprzedania termin do ułożenia warunków przystępniejszych wyznacza się na dzień 20 stycznia 1882 o g. 10 przed połud. Tudzież, iż kuratorem zahipotekowanych wierzycieli z życia i miejsca pobytu nieznanych, a to dla Pawła Stupnickiego, Pawła i Honoraty Bernakiewiczów, Arona Reichman i Dwory Racheli Halpern, tudzież dla późniejszych wierzycieli ustanowiony został adwokat Dr. Lipiner i o tem tychże wierzycieli i ogół się zawiadamia.

Żółkiew dnia 30 sierpnia 1881.

(7813 1—3) **Edykt.**

L. 6052. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kred. włość. we Lwowie przeciw Demionowi Kryś i Paraszce Bażnyk pto 140 zł. 64 ct a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 listopada, 29 grudnia 1881 i 30 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. 39 rep. 92 w Łomnie położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Turka dnia 22 września 1881

(7796 1—3) **Edykt**

L. 6949. Celem zaspokojenia pretensyi c. k. lwowskiego zakładu kredytowego włościańskiego 13 rat po 24 zł. i reszty kapitału 210 zł. 51 ct. a. w, odbędzie się w dniu 30 listopada 1881 o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 76 rep. 14 w Krzemienicy ln. 36 Anny 1go Balawender 2go Wele własnej. Cena wywołania 600 zł., wadyum 60 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut dnia 15 września 1881.

(7798 1—3) **Edykt**

L. 7684. C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reizlę Unger, iż przeciw niej wniósł Mojżesz Rebhun z Przemyśla pozew pto 47 zł. 75 ct. a. w. z pn., który do rozprawy drobiazgowej w dniu 18 listopada 1881 o 9 godzinie rano odbyć się mającej zadekretowano i w tej sprawie dla niej Sebastyana Kałamarza z Łańcuta kuratorem ustanowiono.

Wzywa się tedy Reizlę Unger, aby przed powyższym terminem świadków dowodowych swemu kuratorowi dostarczyła, lub sobie innego zastępcę obrała, w przeciwnym razie skutki ztąd wynikłe sama sobie przypisać będzie musiała.

Łańcut dnia 29 września 1881.

(7797 1—3) **Edykt.**

L. 7248. C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Uschera Bombacha w kwocie 40 zł., odbędzie się w dniach 9 grudnia 1881, 10 stycznia i 10 lutego 1882 o godzinie 10 rano w tymże sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 111/440 rep. 402 w Żołyni wsi położonej, nieobjętej masy spadkowej Józefa Plisia własnej. Cenę wywołania stanowi 845 zł., wadyum 84 zł. 50 ct. Akt oszacowania, tudzież warunki licytacyjne przeglądnąć można w tut. sądowej registraturze.

Łańcut dnia 22 września 1881.

(7807 1—3) **Edikt**

Zl. 7758. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Przemyślany wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der durch Süßmann Adler gegen Jakob Ario und Karl Ario ersiegten Wechselforderung pr. 6:8 fl ö W. s N G die exekutive öffentliche Feilbiethung der dem Schuldner Jakob Ario gehörigen, in Dobrzanica sub Nr 57 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, laut Protokolls de praes. 26 October 1879 Z 6583 im Exekutionswege pfandweise beschriebenen Realität hiergerichts am 23 November 1881, 23 Dezember 1881 und am 25 Jänner 1882 jedesmal um 11 Uhr Vormittags stattfinden wird Der Ausrufspreis beträgt 4270 fl ö. W, das zu erlegende Vadium 427 fl. ö. W. Die übrigen Lizitationsbedingungen können in der hg Registratur eingesehen werden.

Przemyślany den 30 Juni 1881

(7757 1—3) **Obwieszczenie**

L. 5440 C. k. Sąd powiatowy w Staremmieście zawiadamia, że celem wydobycia dłużnej sumy 150 zł. w. a., wraz z 6 prc odsetkami od 5 lipca 1872, kosztami sądowemi w kwocie 9 zł 59 ct. i egzekucyi w kwocie 2 zł. 4 ct, 10 zł, 4 zł 46 ct., 2 zł., 7 zł. 36 ct. i 4 zł. 11 ct. w a odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 20 grudnia 1881, 20 stycznia 1882 i 22 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem na rzecz Fischla Aberdama egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod lk. 60 rep. 118 w Leninie wielkiej położonej, dłużnika Ołeksy Kalmuka własnej i realności pod lk. 85 rep. 28 również w Leninie wielkiej położonej dłużnika Pawła Dziusa własnej, ciała tabularnego niestanowiących, protokołem ts. de pres. 23 lipca 1874 l 4262 zastawniczo opisanych, a protokołem de pres. 10 marca 1875 l. 1062 przymusowo ocenionych.

Cena wywołania stanowi 300 zł. i 208 zł. w. a., wadyum 30 zł. i 20 zł. 80 ct. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne jako też protokół zastawniczego opisania i ocenienia powyższych realności można przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto 21 października 1881.

(7819) **Ogłoszenie.**

L. 130. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Krzeszowicach urzędująca zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe, celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Sanka" dnia 15go listopada 1881 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Krzeszowice dnia 4 listopada 1881.

(7810) **Ogłoszenie.**

L. 110. Arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy „Iwierzyce I część" złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Ropczycach do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym, lub przed komisyą hipoteczną do dnia 9 listopada 1881, w którym dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Ropczyce dnia 3 listopada 1881.

(7809) **Ogłoszenie.**

L. 111. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe, celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Iwierzyce II część czyli Olimpów" dnia 11 listopada 1881 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Ropczyce d. 3 listopada 1881.

(7803 1—3) **Edykt.**

L. 17.240. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych (hipotecznych) dla gmin katastralnych następujących;

Podolany i Czasław, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Hucisko, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Wróblowice, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Sielec, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Kamionna z miejscowością Pasierbiec i Trzciana z miejscowościami Glinik i Libichów, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Wola radłowska, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Małówka i Strzyżów, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Borek stary, w okręgu sądu powiatowego w Tyczyni;

Gorliczyna, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Kopcie, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Mazury, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Słomka i Witów, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Wrzawy i Łapiszów, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Wołowiec, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Brzezinka, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach

położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 10 listopada 1881, uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w tych sądach powiatowych, w których okręgu dotyczące gminy katastralne są położone, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie, celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jako zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części, jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa, jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona najdalej do dnia 31 stycznia 1883, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było w adome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 19 października 1881.

(7793 1—3) L. 4036.

Obwieszczenie.

Przy ces. kr. głównej fabryce tytoniu w Winnikach będą następujące przedmioty na rok 1882 w drodze pisemnych ofert zabezpieczone, a to:

Swieże beczki winne 150 Hektolitrów
Drzewo bukowe opałowe 200 kubiczn. mtr
Węgle kamienne 400.000 Kilogramów.

Deski miękkie	grubość milim.	szerokość millim.	ilość bieżące mtr
a. sosnowe	39.5	263	500
	32.9	289	500
	26.3	240	3.000
	19.8	342	1.000
	13.2	289	5.000
b. jodłowe	19.8	342	1.000
	13.2	263	500
Deski twarde			
a. jaworowe	39 5	263 do 289	60
	32.9		50
b. dębowe	39.5		100
	32 9		150
	26 3		400
c. olchowe	26.3	263 — 289	50
Dyle			
sosnowe	53	263	250
	79		100
	105		50
b. dębowe	53		100
	79		100

Węgle muszą wedle przedłożyć się mającej próbki i z jednej wyraźnie oznaczyć się mającej kopalni franko, dworzec kolei we Lwowie, wszelkie inne przedmioty zaś franko c. k. głównej fabryki tytoniu w Winnikach być dostawione.

Oferenci mają swe oferty najdalej do 24go listopada 1881 o godzinie 12tej w południe do c. k głównej fabryki tytoniu w nadesłać.

Każda oferta musi być stemplem na 50 centów zaopatrzoną, i tenże w pierwszym wierszu przepisany.

Bliższe szczegóły mogą być powzięte w obwieszczeniach licytacyjnych, które w c. k. głównej fabryce tytoniu w Winnikach, tudzież w c. k. fabryce tytoniu w Krakowie i Zabłotowie, w ekonomacie wysokiej ck. Dyrekcyi krajowej skarbowej i w izbie handlowej we Lwowie i w Opawie (Troppau) złożone są, i które na żądanie licytantów, tymże nadesłane być mogą.

Winniki, dnia 24go października 1881.

Zl. 4036.

Kundmachung.

Die k.k. Tabak Hauptfabrik beabsichtiget für die Zeit vom 1 Jänner bis Ende Dezember 1882 im Wege der öffentlicher Lizitation durch Ueberreichung schriftlichen Offerte u z.

Weingrünne Fäßer Hectoliter 150
Buchenscheiterholz Cubik=Meter 200
Steinkohlen Kilogramme 400.000

Weiche Bretter	dick millim.	breit millim.	Menge Curent=Mtr
a. kieferne	39 5	263	500
	32.9	289	500
	26 3	240	3.000
	19.8	342	1.000
	13.2	289	5.000
b. tannene	19.8	342	1.000
	13.2	263	500
Harte Bretter			
a. ahorne	39 5	263 bis 289	60
	32.9		50
b. eichene	39.5		100
	32 9		150
	26.3		400
c. erlene	26.3		50
Pfosten			
a. kieferne	53	263	250
	79		100
	105		150
b. eichene	53		100
	79		100

Die Steinkohlen müssen nach beizubringendem Muster, aus einer genau zu bezeichnenden Grube franco Bahnhof Lemberg, die übrigen Gegenstände jedoch franco k. k. Tabak Hauptfabrik Winniki geliefert werden.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre schriftlichen Offerte bei der k k. Tabak-Hauptfabrick in Winniki bis längstens 24ten November 1881 12 Uhr Mittags zu übergeben.

Jedes Offert muß mit einer Stempelmarke per 50 kr. versehen und diese mit der ersten Zeile des Offertes überschrieben sein.

Die Lizitations und Kontraksbedingniße können während der gewöhnlichen Amtsstunden bei der k. k Tabak-Hauptfabrik in Winniki bei den Tabakfabriken in Zabłotów und Krakau bei dem Oeconomate der hohen k k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg dann bei den Handels und Gewerbekammern in Lemberg und Troppau eingesehen, endlich auf Verlangen der Lizitationslustigen auch directe von Winniki zugesendet werden.

Winniki, am 24ten October 1881.

Doniesienia prywatne

Kareta w najlepszym stanie będąca jest do sprzedania. Bliższej wiadomości powziąć można u **J. Zawadzkiego** ul. Karol. Ludw. l. 21. od godź. 6 do 7mej wieczór. (7834 1—2)

CZYTELNIA
Karola WILDA
we Lwowie

otwartą jest napowrót bez przerwy

(pod kontrolą c. k. sądu i zarządu masy) i pod warunkami od dawna znanemi, bardzo przystępnemi. (7367 3 6)

Książki polskie, francuskie, niemieckie i angielskie, wymieniać można **codzień** (z wyjątkiem niedziel) od 9tej do 12 i od 2 do 7mej.

„Uwagi „godne.

Netto	$4^2/_{10}$ klo. **bryndzy** jesiennej	franco	zł.	3.20
„	$4^8/_{10}$ klo. **kawy** Ceylon l. 1	„	„	8.90
„	$4^8/_{10}$ klo. „ „ l. 2	„	„	8.40
„	$4^8/_{10}$ klo. „ Jawa l. 3	„	„	8.20
„	$4^8/_{10}$ klo. „ „ l. 4	„	„	7.—
„	$4^8/_{10}$ klo. **migdałów** Ia.	„	„	6.20
„	$4^4/_{10}$ klo. **miodu** żółtego	„	„	2.35
„	$4^8/_{10}$ klo. **rodzynków** bez pestek	„	„	3.70
Brutto	$4^9/_{10}$ klo. „	„	„	3.40
„	5 klo **sardynek** rossyjskich oryg. faseczki l. 1	„	„	2.65
Brutto	5 klo. **sardynek** rossyjskich oryg. faseczki l 2	„	„	2.55
Netto	$4^3/_4$ klo. **słoniny** wędzonej Ia.	„	„	4.20
„	$4^2/_{10}$ klo. **smalcu** Ia.	„	„	3.85
„	1 klo. **fig** sułtańskich		„	—.74
„	1 klo. „ wiankowych		„	—.32

Daktyle świeże dopiero w listopadzie wysyłać można. (7279 6—10)

TOMASZ GUROWICZ
Budapeszt, ulica Królewska 11.

CHOROBY KRWI
ZIARNA BIAŁEJ GORCZYCY DIDIER

Zalecane przez znakomitości lekarskie przeciw *Chorobom żołądka, wątroby, zatwardzeniu, liszajom, hemoroidom i reumatyzmowi.* Skład główny u pana Didier, 20, Bd. Poissonniere, w Paryżu; we Lwowie w aptekach PP. Mikolascha, Krzyżanowskiego Ruckera.

(5?7 3—24)

Najprzedniejsze kuracyjne

Winogrona
feslawskie,

duże słodkie

Marony włoskie
i świeżą (7363 3—?)

Musztardę kremską
poleca handel

St. Markiewicza
we Lwowie w Rynku l. 42.

W Stowarzyszeniu
„Pracy Kobiet"

rozpoczął się znowu **nowy kurs sukien damskich** połączony **z ćwiczeniami praktycznemi.**

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych.

O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. - Biuro wywiadowcze poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

Wyszczególnione
Czteroma medalami zasługi i listem pochwalnym.
Antilenttilia.

Usuwa z twarzy piegi, opalenie słoneczne, plamy żółte i brunatne. Twarzy nadaje naturalną białość i nieporównaną delikatność. Działanie tego cudownego środka polega na tem, że naskórek pod wpływem Atlenttilii mięknieje, oddziella się a stare, pomarszczone i zgrubiałe komóreczki naskórka wraz z barwinkiem tworzące piegi i plamy ustępują; dlatego też osoby posiadające twarz szorstką, grubą, żółtą, lub martwą, po użyciu Antilenttilii odzyskują delikatność białość i prawdziwy młodzieńczy wyraz twarzy. Anilenttilę polecam z tem przekonaniem, że jako środek hygieniczny, odmładzający i oczyszczający skórę nie ma sobie równego. jest on zupełnie nieszkodliwy i znalazł powszechne uznanie. C... . . . 2·—

Ołówki do brwi i rzęsów, czarne ...ond w celu podniesienia wyrazistości . —·60
Ołówki czerwone i niebieskie do robienia kresek, dających pewien odcień koło ócz —·60
Mączka ryżowa do twarzy . . . —·20 i —·35
Pudr hygieniczny. Codziennie używany zapobiega tworzeniu się wyrzutów, odświeża, bieli i wydelikatnia płeć . . . —·50 i 1·—
Pudr książęcy biały, jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmontu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu i pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość, delikatność i świeżość, małe pudełko . . —·60
całe pudełko . . . 1·— i 1·50
Pudr książęcy, cielisto różowy dla blondynek i
Pudr książęcy cielisto-żółtawy, dla brunetek i szatynek, pudełko po —·70 i 1·20 i 1·60
Róż tłusty. Przez posmarowanie ust lub policzków, otrzymuje się naturalny i piękny rumieniec —.50
Róż sułtański, najprzedniejszy, służy do nadania naturalnych i prawdziwie pięknych rumieńców, pudełko . . . 1.50
Barwiki teatralne, do charakteryzowania scenicznego: Nr. 1. kolor biały, Nr. 2. blady, Nr. 3. cielisto-jasno-różowy dla młodych blondynów, Nr. 4. cielisto-różowy dla szatynów, Nr. 5. cielisto ciemno różowy dla brunetów, Nr. 6. ciemno cielisto smagły, Nr. 7. arabski opalony dla typów wiejskich, Nr. 8. kolor stary, Nr. 9. zgrzybiały, Nr. 10. kolor rdzawy dla oznaczenia zmarszczek, Nr. 11. balwierski dla oznaczenia zarostu, Nr. 12. maurytański, Nr. 13. kolor afrykański sztuka . . . —·25
Pudr brylantowy, dla brunetek, dla nadania świetności —·50
Pudr złoty, dla blondynek . —·50
Pudr srebrny, dla blondynek . . . —·50

Jan Ihnatowicz mag. farm. i chemik sądowy.
Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 29 (1527 10—?)

KANTOR WYMIANY
c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

6% LISTY HIPOTECZNE,
5% Listy hipoteczne.
jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi. (6930 10 ?)

Albumy do fotografii
w najgustowniejszych oprawach i we wszystkich formatach

od 2 zł. 50 ct. do najbogatszych.

Stereoskopy po zł. 3.25 — 4.75 5.7? i wyżej.
Lustra francuskie wklęsłe do powiększania fotografii po złr. 27.
Szkła francuskie do powiększania fotografii wizytowych po zł. 1, 2.50, 4.50. gab. po zł. 4.50.
Ramki do fotografii z drzewa oliwkowego, czarne i rzeźbione, we wszystkich formatach i w największym wyborze.
Listwy do ram złotych, czarnych, rzeźbionych i orzechowych.
Największy wybór fotografii z obrazów malarzy polskich do stereoskopów, pięknych twarzy amerykanek, z obrazów Siemiradzkiego, Makarta, fotografie z portretów znakomitych ludzi w Polsce.

Artura Grottgera Albumy
w ozdobnych tekach.

Warszawa	format gab. złr. 6,	format duży złr. 12.
Lituania	„ „ złr. 6,	„ „ złr. 12.
Polonia	„ „ złr. 7.50,	„ „ złr. 15.
Wojna	„ „ złr. 7.50,	„ pół ark. złr. 8.50
		„ arkusz. złr. 17.50.

poleca

Seyfarth & Dydyński
Skład papieru, galanteryi i dzieł sztuk pięknych

we Lwowie, przy placu Maryackim. (7840 1—3)

La Maison Stanislas Cwałosiński Ainé,
MARCHAND-TAILLEUR

Rue St-Michel, 28, Bruxelles. Rue de la Chapelle, 2, Ostende.

A l'honneur d'informer sa nombreuse clientèle de ville, de la province et de l'étranger qu'elle vient de recevoir des **premières maisons d'Angleterre et de France,** un assortiment de nouveautés qui défie toute concurrence, tant comme choix que comme prix et qualité. Cette MAISON se distingue particulièrement par le bon gout et l'elégance de sa coupe

Ex-premier coupeur des Maisons Poell de Londres, Alfred et Dusautoy, de Paris.

Envoi dechantillons à toute demande.

(5119 50 48)

1881

Zupełnie świeży transport

HERBATY
Chińsko-rossyjskiej otrzymał handel

FRYDERYKA SCHUBUTHA I SYNA

we Lwowie, Rynek l. 45

pół kilo herbaty Congo zł. 1.60
pół kilo herbaty Souchoug zł. 2.—
pół kilo herbaty Souchoug przed zł. 3.—
pół kilo herbaty Souchoug najpr. zł. 4.—
pół kilo herbaty Pecco zł. 2.50

pół kilo herbaty Pecco przedniej zł. 3.—
pół kilo herbaty Pecco najprzedn. zł. 4.—
pół kilo herbaty Pecco karaw. zł. 5, 6 i 8
pół kilo herbaty Pecco żółtej zł. 5.

OKRUCHY HERBACIANNE
pół kilo zł. 1.20 najlepsze zł. 1.50

(6525 3 6)

RUM stary, oryginalny i bremski

butelka cała zł. 1.50, pół zł. —.75, ćwierć zł. —.40

butelka cała zł. 2.—, pół zł. 1.—, ćwierć zł. —.50

Cenniki rozsyłamy franco.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wysełają się.

Opakowanie nic się nie liczy.

Przeciw wyłysieniu
posiwieniu włosów i tworzenia się łupieży

udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY
Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. „Skuteczność tego środku jest wyśmienitą, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wieden dnia 5 stycznia 1880. **Wilhelm Wagner.**

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 1879. **Marya Zaremba.**

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny

Jarosław Drtikol, zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Rucera* aptekarza, ulica Krakowska, w CZERNIOWCACH u *J. Golich*...

Z drukarni Wł. Łozinskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. ...